

VELKÁ ANKETA:

Jak se vám žije v karanténě, co říkáte očkování a hulvátům v parlamentu?

Jaký byl Písek a Písecký svět v roce 2020?

Karel Pecl: Pepík – příběh téměř detektivní

Soutěžní **křížovka**

Z PÍSECKÉ HISTORIE

Jan Kouba: „Co je v Písku dobrého?
Snad jen jeho chleba...”

PÍSECKÝ SVĚT

= účinná a **LEVNÁ**
celobarevná inzerce
v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA
A ČIMELIC.

VYNIKNETE
mezi čtivými články!

607 777 993
inzerce@piseckysvet.cz

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděční, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit jakoukoliv finanční částkou.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují.

Každý dárc si může od redakce e-mailem nebo telefonicky vyžádat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci – volejte na tel. 607 777 993 nebo pište na redakce@piseckysvet.cz

PÍSECKÝ SVĚT – ceník inzerce od 1. 1. 2020

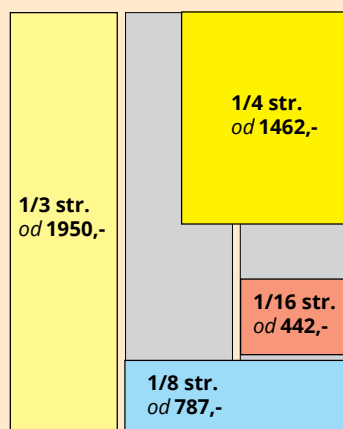
- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
- vychází každý druhý čtvrtek, náklad **6000 ks**, okamžitě distribuován **ZDARMA**
- distribuce v Písku a v regionu Písecka od Čimelice po Protivín
- v elektronické podobě volně dostupný a archivován na www.piseckysvet.cz

– CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE: základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **590,- 1/16 strany** = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“) nebo 13,5 x 2 cm (banner přes dva sloupce)
- **1050,- 1/8 strany** = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- **1950,- čtvrtstrana** na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- **2600,- třetina** = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- **3600,- půlstrana** na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm, 10 x 26,5 cm nebo 13,5 x 20 cm
- **6900,- celá strana** = 20,4 x 26,5 cm

Dále dle dohody: jiné rozměry inzerátů, **PR články a rozhovory, politické kampaně.**

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): **dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.**

SLEVY: opakování 3 x – sleva **10 %**; opakování 5 x – sleva **15 %**

CELOROČNÍ inzerce (resp. 24 vydání po sobě): sleva 25 %

– tzn. ceny pro celoroční partnery: 1/16 strany: **442,-** 1/8 strany: **787,-** čtvrtstrana: **1462,-** třetina: **1950,-** půlstrana: **2700,-** strana: **5175,-**

PŘÍPLATKY: titulní strana: **+200 %**; zadní strana: **+100 %**;

str. 2: +50 %; str. 3 obvykle neposkytujeme; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU

- v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz **ZDARMA** dle dohody.
- **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 550,- / jednorázově publikování
- **KOMERČNÍ** řádkový inzerát: 100,- / měsíc

inzerce@piseckysvet.cz, tel. 607 777 993 (i SMS, ozveme se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován **ZDARMA.**

Další čísla v roce 2021 vyjdou ve čtvrtek 11. a 25. února. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 2/2021, redakční uzávěrka: 27. 01.

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s., IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz
e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení: 5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2020

PTAČÍ CHŘIPKA NA HRADIŠTI: V katastrálním území Hradiště byla v závěru minulého týdne nalezena uhynulá labuť, u které veterináři potvrdili ptačí chřipku H5N8. Tento typ viru není přenosný na člověka, proto nebude Krajská veterinární správa pro Jihočeský kraj přijímat žádná nová opatření a stanovovat pásma kolem místa nálezu. Drobnochovatelé drůbeže by však měli dodržovat doporučení odborníků a minimalizovat riziko kontaktu volně žijícího ptactva s domácí drůbeží. Informační leták o ptačí chřipce obsahující mj. doporučení pro drobné chovatele najdete na webu města.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí MÚ Písek; ilustrační historické foto z Řezabince Karel Pecl

POHÁDKOVÝ PÍSEK:

Vizuální vypravěč zvaný **Ladislav Sakra Zase** na výborné FB stránce Kulturní dění v Písku vystavuje nádherně nostalgické zimní záběry. Doporučujeme navštívit;-)

-RED-

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ: SLADOVNA PÍSEK vyhlašuje výběrové řízení na pozici vedoucí pracovník/pracovnice Turistického a informačního centra – zájemci se mohou ozvat do 10. února. Bližší informace najdete na webu Sladovny. -RED-

Maminky a tatínkové samoživitelé, nebojte se přihlásit!

Budoucnost našeho kraje bude jednou tvořena úspěchy či neúspěchy těch, kteří jsou dnes ještě děti. Často mají talent i píli, předpoklady vyniknout a uspět, být v něčem výjimeční – ve vědě, sportu, umění. Jenže k tomu, abyste proměnili velký talent v úspěch, někdy nestačí jen tvrdá práce a silná vůle. Musíte mít štěstí a také finanční zázemí. Někdy právě těm nejvíce talentovaným brání v rozvoji složitá sociální situace. Nadace Jihočeské naděje jim nabízí pomoc. Její zakladatel, jihočeský hejtman Martin Kuba vysvětluje: „I tenhle měsíc pokračujeme v našem nadačním fondu Jihočeské naděje v podpoře jihočeských maminek a tatínků samoživitelů, kteří se kvůli koronaviru dostali do finančních potíží. Slíbil jsem, že budu pravidelně přispívat 40 % svého hejtmanského platu a děkuji našim náměstkům za jihočeskou ODS Lucii Kozlové a Tomáši Hajduškovi

i našim krajským zastupitelům, kteří se ke mně připojili. A taky všem, kteří naši nadaci podporujete. Díky tomu jsme mezi jihočeské rodiče samoživitele mohli za tenhle měsíc zase rozdělit celkem 86 tisíc korun.“

Za rok tak nadační fond plánuje pomoci jihočeským maminkám a tatínkům jedním milionem korun. „Pokud víte o dalších, kteří mají problémy a potřebují pomoci, tak jim dejte vědět nebo nám o nich napište na adresu tajemnice fondu Pavly Vandasové: vandasova@oig.cz,“ dodal Kuba. -RED-

VÁŽENÉ ČTENÁŘKY, MILÍ ČTENÁŘI!

Děkuji všem našim příznivcům za milé vzkazy a e-maily, které přicházejí na adresu redakce. Udržuji nás v přesvědčení, že má smysl tento prostor pro vaše názory udržovat, že má smysl dál tisknout noviny, kterým se snažíme vtisknout „trochu jiný charakter“, než bývá obvyklé.

Velice si vážím toho, že naši dnešní velké ankety se účastní řada lidí, kteří jsou ve vodách píseckých vážení a respektováni. Snažili jsme se vybrat pestré spektrum respondentů – a jejich odpovědi stojí za to, abyste jim věnovali čas. Pokud Vás při čtení napadnou nějaké zajímavé připomínky nebo komentáře, nebo pokud se s ostatními čtenáři budete chtít podělit o jakoukoliv zprávu, pozvánku, glosu, tak neváhejte – a pište.

Na Vaše příspěvky se velmi těší

ZDENKA JELENOVÁ,
Redakce Píseckého světa

Mikropovídka: Test na covid

Mám dvojce stejné zimní ponožky. Oboje denně používám. Jedny nosím doma, druhé v zimních botách ven. Rozeznávám je snadno. Ty na doma méně smrdí. To je dobré. Zatím jsem zdravý. Alespoň tělesně. S tím duševním si nejsem jistý. Není divu, při tak dlouhé izolaci.

KAREL PECL, 20.1.2021

V Senior Pointu pomohou dříve narozeným s registrací na očkování

Dříve narození obyvatelé Písku, kteří by měli zájem o očkování proti covid-19, ale nemají možnost sami se registrovat on-line, mohou využít nabídky Senior pointu, který jim s přihlášením do Centrálního registračního systému pomůže. Zájemci o registraci termínu vakcinace si s sebou musí vzít mobilní telefon, kam jim přijde speciální PIN kód, občanský průkaz, případně průkazku zdravotní pojišťovny. Senior point sídlí v Divadle Fráni Šrámka, má otevřeno ve všední dny od 9 do 14 hodin.

Informace k registraci získají zájemci na telefonních číslech 737 046 462, 382 734 722.

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na www.piseckysvet.cz.

Písek letos vyhlásí 2. ročník participativního rozpočtu

Občané Písku budou mít i letos možnost rozhodovat o rozdělení části peněz z rozpočtu města. Rada města na svém jednání 25. ledna schválila vyhlášení druhého ročníku participativního rozpočtu.

Termíny pro předkládání projektů či hlasování, ale i rozdělování částka budou oproti minulému roku změněny. „Předpokládáme, že by své návrhy mohli občané dodat na podzim. Věříme, že v té době již bude epidemie koronaviru na ústupu a my budeme moci osobně konzultovat projekty s jejich předkladateli a uspořádat veřejná jednání nad předloženými projekty s občany,“ uvedla místostarostka **Petra Trambová**. Posunutí termínu pro předložení projektů na druhou polovinu roku umožní také vylepšit způsob registrace občanů, kteří budou mít zájem o hlasování. „V minulém ročníku se lidé museli registrovat elektronicky a pak bylo nutné kvůli ověření totožnosti dojít na podatelnu městského úřadu. V tomto ročníku bychom chtěli registraci realizovat také on-line a zájemcům o zapojení do hlasování ušetřit cestu na úřad,“ dopl-

nila Petra Trambová. Loni se registrovalo 230 lidí, díky snazšímu přihlášení by se letos mohl zájem o hlasování pro jednotlivé projekty zvýšit.

Do prvního ročníku participativního rozpočtu lidé předložili 28 projektů, šest z nich veřejnost v prvním hlasování vyřadila. Z 22 zbylých projektů jich bylo deset stanoveno jako proveditelné, z nich pak veřejnost svým hlasováním vybrala devět, které se budou v tomto roce realizovat. Celková hodnota těchto projektů je téměř 3,7 mil. korun, v PaRo bylo na projekty vyhrazeno pět milionů. „Vzhledem k tomu, že náklady na realizaci jednotlivých předkládaných projektů byly výrazně nižší než stanovený finanční limit jednoho milionu a ani celková suma nebyla vyčerpána, uvažujeme o snížení celkové částky určené pro participativní rozpočet,“ dodala Petra Trambová. -MŮ-

POZOR na „šmejdy“!

Bohužel i v této době se najdou tací, kteří využívají důvěřivosti lidí ke svému obohacení. Pozor na ně!

Už ve dvou případech jsem se v poslední době setkala s tím, že někdo – z neznámého čísla – volá starším lidem s informací, že by je navštívil osobně nějaký pán, zdravotník, léčitel, který by si s nimi pohovořil o jejich zdraví, případně poradil, jak se v této době ochránit a léčit. Budou to „šmejdi“, kteří se chtějí dostat k seniorům do bytu s jasným záměrem.

Je třeba, aby rodina své blízké seniory ochránila, aby je o tomto informovala a poučila, jak se v tomto konkrétním případě chovat – tedy nikoho cizího k sobě do bytu nepouštět a nevybavovat se ani po telefonu. Je nezbytné jim to stále připomínat!

IVETA HODOUŠOVÁ

ANKETA – Jak se vám žije v karanténě, co říkáte očkování a hulvátům v parlamentu?

1. Jak zvládáte (osobně i pracovně) současnou pandemickou situaci?
2. Jaký máte názor na očkování, co doporučujete píseckým spoluobčanům?
3. Co si myslíte o bitce, kterou vyvolal poslanec Volný ve sněmovně? Dokážete si představit, že by k podobnému excesu mohlo dojít i v regionálním měřítku (zastupitelstvo města nebo kraje)?

Karel Chytrý, primář a zastupitel:

1. Osobně jsem naladěn lehce depresivně, pracovně jsem v pohodě, zdravotně naštěstí též.
2. Očkování se jeví jako východisko z nouze, doporučuji.
3. Bitka byla z mého pohledu vyvolána celkovou společenskou frustrací, která obráží i celkovou situaci v parlamentu, obdobnou situaci v naší (písecké) regionální politice si představit nedovedu – nedomnívám se, že by k ní mohlo dojít.

Josef Soumar, finančník a zastupitel:

1. Vnímám toto období podobně jako ostatní občané, tedy náročné zejména po psychické stránce. Okolo člověka se točí mnoho informací, nařízení se neustále mění a upravují, navíc vzniká mnoho dezinformací a polopravd i od vzdělaných občanů jen proto, aby na sebe upozornili a toto období pro sebe určitým způsobem zneužili. Navíc u mnoha nařízení vidíte reálně tu absurdnost a nedomyšlenost, kterou si na nejvyšších příčkách nedokážete vůbec vysvětlit.

Pracovně se nám podařilo přejít kompletně do on-line prostředí, byť naši klienti upřednostňují při otázkách správy a ochrany jejich majetku osobní kontakt, ale věříme, že se toto období opět vrátí. S přáteli jsem se téměř půl roku nepotkal na točeném pivu na zahrádce, s rodinou jsme dlouhou dobu nenavštívili zoologické zahrady, které máme velmi rádi – a to vše byly maličkosti, které mi i v náročném „necovidovém“ období pomáhaly se odragovat. Začal jsem běhat a poslouchat ještě více hudby, takže hledám alternativy a snažím se pečovat o svou mysl.

2. Jsem zastáncem vědy a výzkumu, a to z důvodu racionálního, ne-emočního přístupu. Přijmout vědecké názory, umět si dohledat informace a potvrdit metastudie ale vyžaduje určité základy, jako je schopnost vyhledávání, uplatňování kritického

myšlení a ideální znalost angličtiny. Myslím si, že současná doba má jeden zásadní problém, a to, že z jasných lží se stávají postupně „jiné názory“, které by ve společnosti měly dostat také prostor. Za sebe říkám, že rozhodně neměly. Mohu mít jiný názor na fungování města v rovině výdajů a investic nebo jiný názor na vedení herní taktiky mého oblíbeného hokejového týmu, ale v naší společnosti není možné akceptovat očividné lži, které se šíří sociálními sítěmi nebo e-maily penzistů. Proto až na mě dojde řada, nechám se očkovat. Pro zdraví své, ale i kvůli odpovědnosti ke své rodině a svému okolí.

3. Pan poslanec se na sebe snažil upozornit, což se mu povedlo. Mezi svými příznivci bude jistě v postavení statného býka, v mých očích jen vytváří další nebezpečný precedent, za který by v minulosti poslanec okamžitě rezignoval a byl by k tomu vyzván i vlastní stranou. Doba se bohužel mění a vidíme to i v nejvyšších patrech politiky. Osobně se řadím mezi konzervativce v jednání a přístupu s progresivním přístupem, kopírujícím nároky na technologie a život ve 20. letech 21. století. Podobné jednání není akceptovatelné a i zde platí pravidlo, že „ryba smrdí od hlavy“. Osobně si nedokážu představit, že by se podobná záležitost v našem zastupitelstvu stala a to máme mnohdy s vedením velmi rozdílné názory.

Pavel Koc, ředitel ZŠ J. K. Tyla:

1. Situaci ve škole zvládám/e, myslím, dobře. Od března loňského roku se snažíme reagovat na vývoj situace, daří se jak prezenční, tak i distanční výuka, nicméně se moc těšíme na normální školu. Nebudu popisovat detaily, naši učitelé, žáci i rodiče je znají, vyjadřují většinou spokojenost. Hodně jsme se toho společně naučili, myslím, že to školu s rodinami velmi přiblížilo. Smekám před rodiči, jak se jim daří zvládat školu, rodinu a zaměstnání, a smekám před kolegy, jak jsou i hodiny na dálku mnohdy inovativní, zábavné a naučné. Díky koronaviru se i celospolečensky diskutují témata formativního hodnocení, a to je dobře.

I v této turbulentní době vydávali naši žáci a učitelé školní časopis, který získal v celostátní kole za rok 2020 skvělé 4. místo celkově a 3. místo za titulní stranu, snad také proto, že poslední dvě čísla byly

koronavirové speciály a reflektovaly právě dění ve škole a zkušenosti žáků... Po celou dobu na Tylovce úspěšně pečujeme také o děti, jejichž rodiče pracují pro IZS nebo další obory spadající pod krizové řízení a zabezpečujeme stravování seniorů pod Městským střediskem sociálních služeb.

Často dostávám otázku, zda se to na dětech nějak podepíše, jestli budou hloupější... Odpovídám, že si to nemyslím. Mnozí moji žáci toho zvládli za tu dobu víc než ve škole a mnohým mě překvapili, něco jsem se naučil i já od nich. Pravdou ovšem je, že u některých žáků ze sociálně a kulturně znevýhodněných rodin, které nepovažují vzdělání za důležité, se propady objevují, a to i přes velkou snahu škol je zabezpečit technikou, spojením, nebo individuální péčí navázanou v případě našeho města třeba přes píseckou Naději.

A osobně to také jde, díky za optání.

2. V situacích, kterým nerozumím, jsem zvyklý se poradit s odborníky. Třeba při opravě auta, rekonstrukci domu... Stejně tak to mám s očkováním. Věřím lékařům všeobecně, věřím svému praktikovi, věřím epidemiologům. Navíc jsem vystudovaný biolog a úspěchy očkování v historii jsou nesporné.

Pokračování na str. 6

INZERCE

Skupinová i individuální VÝUKA ANGLIČTINY CALLANOVOU METODOU nyní též on-line

Mgr. Ivana Lanštiak,
akreditovaná lektorka Callanovy metody,
UKÁZKOVÁ HODINA ZDARMA
Kontakt: tel. 732121499
www.lanstiak.cz

Na webových stránkách se dozvíte více o Callanově metodě výuky anglického jazyka.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MESADA

**Jste osoba se zdravotním postižením?
Nedaří se Vám nalézt vhodné zaměstnání?**

**Staňte se účastníkem projektu
CESTA KE ZMĚNĚ III**

reg. číslo: CZ.03.1.48/0.0/0.0/18_090/0012525
Začátek projektu: 1. 10. 2020, konec projektu: 31. 3. 2022
Oblasti realizace: Písecko, Strakonicko, Prachaticko, Jindřichohradecko

Co Vám nabízíme:

- pomoc při vytváření představy o vhodném pracovním místě,
- pomoc při hledání pracovního místa,
- speciální poradenství při řešení obtíží spojených s hledáním zaměstnání,
- možnost rekvalifikace,
- placená praxe u zaměstnavatele,
- možnost pracovní asistence,
- příspěvky zaměstnavateli na Vaší mzdu,
- úhradu cestovného,
- profesionální zkušenosti.

Tento projekt realizuje **MESADA, z. s.**
a je spolufinancován Evropskou unií.

Více informací o projektu získáte na **www.mesada.eu** nebo na adresách:

- nábřeží 1. máje 2518, 397 01 Písek, tel: **608 860 030**,
- Velké nám. 55, 386 01 Strakonice, tel: **608 860 070**,
- Kmentova 90/II, 377 01 Jindřichův Hradec, tel: **608 860 010**

Opravy PC Písek

**Instalace
Windows 10**

za výhodné ceny
**Opravy počítačů
a notebooků**

Aktuální přehled IT služeb:

www.opravy-pc-pisek.cz

e-mail: pc.pisek@gmail.com

mobil: 606 778 749

774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Pokračování ze str. 5

Takže očkování jistě ano, už proto, že ve škole je riziko přenosu a nákazy velmi vysoké. Na vzkaz si netroufám, nechám ho výše uvedeným.

3. Moje představivost je vcelku bujná a dovedu si i po zkušenostech v lidském konání představit prakticky cokoliv. Volení zástupci lidu jsou vzorkem voličské základny. Nicméně mě to nemile překvapilo, na podobné obrázky si nechci zvykat. O to více, že jsem se dočetl, že pan poslanec je kolega pedagog s aprobací tělesná výchova... Na druhou stranu mě toto primitivní chování, brachiální násilí a nerespektování nařízení vadí úplně stejně jako vulgaritu nejvyšších představitelů státu nebo sofistikovaná hospodářská kriminalita jiných. Učení napodobou je to, co funguje (mnohdy bohudík, někdy bohužel), proto bych byl raději, kdyby na volených pozicích byli lidé čestní, pravdomluvní, respektovaní, skuteční demokraté... Prostě příklady pro nás a naše děti hodné následování. Tak snad po příštích volbách...

Jiří Prášek, historik, ředitel Prácheňského muzea v Písku:

1. Je to pro nás všechny naprosto nová situace, být trvá už téměř rok a mohli jsme si tedy zvyknout. Osobně ji zvládám poměrně dobře, mám do jisté míry spousty volného času, když prakticky nikam nemohu. Chodím se psem do přírody a každý den se tak udržuji několika kilometry pro zdraví. Pracovně už mě to zmáhá, fakt mě nebaví vymýšlet a připravovat stále nové věci, které se pak nemohou realizovat. Nerad dělám věci do šuplíku. Tak jsem najel na úsporný program, což ale není dobře...

2. Rozhodně jsem pro očkování, od malinka jsem byl povinně očkován na všechno, nyní si nechávám píchat tetanovku, očkuji se pravidelně proti klíšťové encefalitidě, a když jedu někam do světa, kde je žádoucí speciální očkování, nemám s tím problém. Očkování je jedna z vymožeností moderní medicíny, tak si myslím, co by za to dali v minulosti lidé, kteří tuto možnost neměli a museli předčasně zemřít. A byly jich miliony. To si říkám, když vidím ty pomatené rodiče, kteří odmítají nechat očkovat děti a ještě něco vyprávějí o svobodě rozhodování. Samozřejmě, že i očkování má jistá rizika, ale výhody je mnohonásobně převáží. Jako laik ohrožený dnes a denně tím broukem doporučuji stoprocentně se očkovat proti kovidu.

3. Zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Pan poslanec je zcela jistě zoufalec a ve sněmovně tak nemá co dělat. Říkali, že je také učitel, no já bych ho ani za katedru, až ho ze sněmovny vynesou, nepouštěl. Žáci mají tendenci napodobovat své učitele. A jestli je možné, že se něco podobného stane i v regionálním měřítku? Co se děje v Americe, je pro naše lidi vrcholně nakažlivé, když se perou v Kapitolu, musíme se hned

prát i v Parlamentu, a je to nakonec jedno, jestli je to parlament republikový, krajský či městský. Ale jako ze zásady nekonfliktní člověk – radost bych z toho neměl.

Martin Brož, Cryonix Innovations, zastupitel:

1. Popravdě se pro mě osobně v soukromé sféře moc nezměnilo, asi teda krom toho, že nemohu navštěvovat čajovnu, jelikož jsem většinu času v práci, kde naopak teď je toho dvakrát tolik, a to z důvodu údržby sítě tak, aby vše fungovalo, jak má. Jinak víkendy trávíme s přítelkyní většinou turistickým výšlapem po blízkém i vzdáleném okolí, kde stejně moc lidí nepotkáme.

2. Jsem určitě pro očkování, na druhou stranu se musím přiznat, že s tím ještě chvíli počkám, myslím si, že primárně by se měli nechat očkovat lidé, kteří jsou nejvíce ohrožení. A co bych vzkázal spoluobčanům? To je složité, každý jsme jiný a každý tohle prožíváme zcela jinak, pro někoho je to katastrofa, pro někoho šance na nový začátek, v každém případě je to pro nás pro všechny něco, co neznáme a většina lidí jak nás poučila historie se neznámého boji. Tudíž asi bych jim rád jen popřál pevné nervy, vnitřní klid a poprosil je o to, aby byli shovívaví k těm ostatním, jsme na jedné lodi.

3. Nebudu nikoho špinit či obhajovat, nebyl jsme u toho, nevím, co tomu předcházelo, tudíž nebudu ani soudit. To, jestli si to někdo zasloužil, nebo ne, je čistě na morálce těch lidí, co se toho účastnili. Jestli se to může stát na místní úrovni? Já myslím, že jistě ano, nervy máme každý jen jednu a obzvláště v téhle době, kdy lidé jsou už podrážděni všemi nařízeními a příkazy, které se každý den mění, jako kdyby to někdo tahal z kouzelnického klobouku.

Andrej Rády, tlumočník, překladatel a výtvarník:

1. Živí mne převážně zločin, jsem totiž soudní tlumočník a překladatel. O příjmy mě obírá pouze hranice, která vznikla po rozbití Československa – bez ní bych mohl dále tlumočit u soudů na Slovensku.

2. Očkování má být výhradně dobrovolné, všem však doporučuji rozpomenout se na doby, kdy jsme byli očkováni bez internetových „vědomostí“ našich rodičů, a proto se povedlo vymýtit celou skupinu nebezpečných nemocí. Nechci se však probudit do rozštěpené společnosti držitelů očkovacích průkazů s téměř plnými občanskými právy a páriů bez jakéhokoli

práva účastnit se na životě komunity. Nejsem odborník, rád však budu riskovat vlastní život 65+, aby se pozornost mohla věnovat mladším; předvolební „zachraňování“ vysokověkých s pofidérní kvalitou života mi připadá nevkusné. Kdo si životosprávou získal morbidní obezitu, riziko infarktu myokardu, cukrovky nebo rakoviny plic, neměl by prosazovat svůj „nárok“ na zvýšenou ochranu proti covid-19.

3. V Poslanecké sněmovně PČR jsem několikrát tlumočil. Nedovedu si představit, že bych v tom sále našel přítele. Se Senátem mám zkušenost opačnou. Odpověď na otázku, zda může k podobným incidentům dojít na regionální úrovni, dají voliči podle toho, jak se nechají opít silnými řečmi, rohlíkem nebo sexy vzhledem kandidátů. Když lidé volí kariéristy, které znají z vlastního prostředí, mohou i za úroveň chování v zastupitelských sborech na všech úrovních.

Tomáš Franců, projektant a zastupitel:

1. Současnou pandemicou situaci zatím osobně i pracovně zvládám. Pochopitelně mi chybí osobní kontakty s přáteli, bohatá kulturní nabídka, kterou město Písek tradičně nabízí, posezení při kávě, vínku či pivku a podobně. Pracovně jako pracující důchodce nestrádám, protože projektování u PC není pandemií tolik dotčeno.

2. Informace a mediální nálož k očkování trochu sleduji, ale zatím nemám vyhraněný názor. Svou práci a odborností nepatřím do prioritní skupiny obyvatelstva a myslím si, že ani věkem. Obecně se přikláním spíše k podpoře očkování a píseckým spoluobčanům vakcinaci doporučuji.

3. Bitku (á la poslanec Volný) jsem ve sněmovně parlamentu ČR doposud mediálně nezaznamenal. Nepřekvapuje mne to však. Například ve slovenském parlamentu se takto bojovalo již vícekrát a v parlamentu Spojeného království (kolébce demokracie) rovněž. V regionálním měřítku si to nedovedu představit a opírám se o třicetiletou zkušenost ze zastupitelstva města Písku a osmiletou zkušenost ze zastupitelstva Jihočeského kraje.

Vratislav Němeček, lékař a zastupitel:

1. Předchozích 30 let jsme prožili mimořádně příznivé období. Máme svobodu, bezpečí, ekonomika rostla a řadíme se mezi bohaté země světa. Za této situace je logické, že se společnost soustřeďuje na uspokojení tužeb a potřeb jednotlivce. Nyní jsme se dostali do období pandemie a krize, kdy

ANKETA – Jak se vám žije v karanténě, co říkáte očkování a hulvátům v parlamentu?

1. Jak zvládáte (osobně i pracovně) současnou pandemickou situaci?
2. Jaký máte názor na očkování, co doporučujete píseckým spoluobčanům?
3. Co si myslíte o bitce, kterou vyvolal poslanec Volný ve sněmovně? Dokážete si představit, že by k podobnému excesu mohlo dojít i v regionálním měřítku (zastupitelstvo města nebo kraje)?

se jednotlivec musí podřídit zájmu celku, který se musí postarat o ty nejzranitelnější. Je pro nás výzvou projevit soudržnost, empatii a naději.

2. V tuto chvíli neznáme jinou možnost, která by nás mohla posunout k běžnému stylu života než je očkování. Mé doporučení je jednoznačné. Nechte se naočkovat, jak to bude možné.

3. V každé společnosti jsou jednotlivci, kteří nejsou schopni ovládat své emoce. Je otázkou, jaké názory tito lidé prosazují a zda mají být v politice. O tom ale rozhodují voliči.

Eva Vanžurová, starostka:

1. Byla to nejen pro mě, ale i pro celé vedení města zkušenost úplně nová a v podstatě jsme se učili za pochodu. Situaci máme pod kontrolou, úzce spolupracujeme s Krizovým štábem Jihočeského kraje, píseckou nemocnicí, policií a hasiči. Jsem přesvědčená, že pandemii v rámci města zvládáme dobře, a to i díky disciplíně občanů.

V soukromém životě se mě dotýkají všechna ta opatření a omezení stejně jako ostatních lidí. Ale věřím, že očkování proti covidu je správnou cestou, díky tomu se snad v roce 2021 vrátíme alespoň z větší části k běžnému životu.

2. Jsem jednoznačně zastánce očkování a až budu mít možnost nechat se očkovat, nebudu váhat.

3. Podle mě to bylo naprosté selhání jedince. Podobné chování na půdě parlamentu rozhodně nepatří. A to samé platí i pro zastupitelstva kraje či obce.

Petr Putna, překladatel:

1. Protože už přes 20 let pracuji z domova (tenkrát se tomu ještě home office neříkalo) jako překladatel, žádná velká změna pro mě z profesionálního hlediska nenastala. Sebekázní jsem se za ty roky už naučil a mám i trochu škodolibý pocit zadosťuchování z toho, že někteří známí,

kteří dřív říkali „ty se máš, že pracuješ doma“, teď na vlastní kůži zakoušejí, že to není žádná legrace. Ostatně jako celá pandemická situace, ale to tu netřeba rozebírat. Co se týče objemu zakázek, ubylo výrazně filmů, které se uvádějí do kin (protože se samozřejmě nemají kam uvádět), ale kompenzuju to prací pro online videotéky typu Netflix. A komiksy, které taky překládám, vycházejí pořád stejně, i když se možná méně prodávají.

V osobní rovině mi samozřejmě (asi jako všem) chybí sociální kontakty, pondělní hraní fotbalu s jednou partou, páteční hraní bigbitu s druhou partou a živá kultura obecně; online obsah už mi leze krkem, protože je to zároveň moje práce. Ale to jsou samozřejmě podružnosti v porovnání s tím, jak pandemie postihla jiné lidi a obory (nemluvě o škodách na zdraví a ztrátách na životech), takže jsem dalek toho si jakkoliv stěžovat. Vlastně se za tu kliku skoro stydím a držím palce všem, kdo mají méně štěstí.

2. Očkování jednoznačně vítám, protože to je momentálně jediné východisko ze současné krize. Nebo snad někdo z antirouškařů, antivakcinářů a dalších covidiotů (nádherný novotvar!) zná nějaké lepší řešení? Při první příležitosti se okamžitě nechám očkovat, i když při efektivitě naší státní správy ta příležitost asi ještě dlouho nenastane. „Naštěstí“ jsem covid-19 na podzim už prodělal, takže doufám, že mi imunita ještě nějaký čas vydrží, než na mě přijde řada. Prodělání nemoci je i jedním z důvodů, proč o vakcínu stojím, protože jestli o něco nestojím, tak je to recidiva té opravdu nepřijemné nemoci, kterou nikomu nepřeju.

Nedůvěru lidí v nový přípravek absolutně nechápu a mám podezření, že je to částečně důsledek pilné činnosti dezinformační scény, ale samozřejmě i onoho neblahého českého švejkování ve stylu „co nám má co kdo povídat, my víme svoje a navíc máme svoje zdroje.“ Přitom mám podezření, že většina těch Švejků zároveň pláče na prazích pozavíraných putyk, ačkoliv si „do sebe nenechají prát nějaké nevyzkoušené preparát.“ OK, já na sobě jeho účinky rád vyzkouším, půjdu jim s očkovacím průkazem do otevřené hospody držet místo a u točeného piva budu klidně čekat, jestli mi naroste druhý nos nebo třetí oko. Nicméně píseckým občanům ohledně očkování nic nedoporučuju, protože nejsem lékař a ani jeden z tisíců nově se vyrojivších epidemiologů s titulem z vysoké školy života. Doporučuju jen myslet.

3. Hovado patří do chléva.

Petr Hladík místostarosta Písku:

To je otázka, na kterou je buďto velmi jednoduchá odpověď, „Zvládám, protože musím“, nebo o ní můžeme hovořit dlouhé hodiny a nebudeme u konce. V rámci rodiny nás zasáhla významně, a to zejména ve spojitosti s onemocněním seniora v rodině, kdy byly na naší straně obavy, abychom jej nenakazili, dále mnohá omezení při pobytu v nemocnici nám znemožňovala jej navštívit v běžném režimu a to vše se podepisovalo na jeho psychické pohodě. Další velkou oblastí je distanční výuka, kdy tři z mých čtyř synů jsou v prvních ročnících svých škol a toto období je pro ně i pro nás velmi náročné, samozřejmě se velmi dotýká i ostatních školáků a studentů. Velmi se nás dotýkají omezení shromažďování, zejména v rámci církví, ale i obecně s přáteli a vnímáme velmi zásadní dopady na podnikatele a jejich zaměstnance.

Co se týče dopadů na práci, je to věc, kterou musíme řešit navíc, mimo těch věcí, které stále běží. Mnoho běžných aktivit je bržděno karanténou či izolací dodavatelů i úředníků. Pandemie je něco tak nového, že se musíme neustále nějakým způsobem rozhodovat a navíc provoz stále nově přizpůsobovat měnícím se nařízením vlády. Nepracuje se v tom dobře, ale nic jiného nezbyvá.

2. Očkování vidím v tuto chvíli jako asi jedinou možnost, jak se v dohledné době vrátit k běžnějšímu způsobu života. Nedělám si iluze, že bude všechno jako dřív, ale umožní to třeba právě to setkávání v kostele nebo na kulturních akcích, provoz restaurací, sportovišť a podobně. Osobně bych doporučil občanům, aby se neděsili a nepropadali panice a nechali se očkovat. Já osobně doufám, že i registrační systém začne v brzkou fungovat. Nejen zdravotníci, ale i pracovníci v sociálních službách jsou očkováni, celá řada seniorů je již v píseckém okrese naočkována a nikdo ani při očkování ani následně neměl nějakou nepřiměřenou reakci. V sociálních službách očkoval profesionální tým zdravotníků z písecké nemocnice a já jim velmi důvěřuji. Písecká nemocnice zřizuje očkovací centrum v pavilonu L uvnitř nemocnice a pro auta bude příjezd značen od Budějovické ulice směrem k heliportu (tenisovým kurtům pod nemocnicí).

Pokračování na str. 8

INZERCE

Nadstandardní výdělky i v době krize?

Jde to! Jste bezúhonný středoškolák nebo vysokoškolák?

Domluvte si termín: Kancelář Písek – tel. 602 271 035

Pokračování ze str. 7

3. Tento incident jsem zaznamenal pouze z médií, upozornil mě na to můj syn. Neznám pozadí celé věci, ale osobně se domnívám, že čelní představitelé státu by měli být schopni ctít pravidla, včetně pravidel slušného chování, být vzorem pro ostatní, třeba i mého syna. Velice mě mrzí, že hrubost, nenávisť, prosazování sama sebe jsou v našem parlamentu a takto je vedení státu prezentováno. Bohužel se domnívám, že „hospodská“ rétorika a chování pochází od ještě vyšších představitelů a to je velmi smutné. Více k tomu asi nejsem schopen říci.

Vladimír Trojáček, manažer kvality, občan Hradiště:

Vnímám první rok pandemie jako vhodný postupný trénink, jak se trochu uskrovnit a upravit naše zvyky, abychom se připravili na možnost, že vše okolo nás nebude stále optimální. Bude se to měnit, jako se ostatně naše planeta poslední čtyři a půl miliardy let měnila.

Ale snažme se, abychom dobu, než současný stav skončí, co nejvíce prodloužili, eventuálně přechod toho stavu do jiné formy učinili pro nás co nejméně bolestný. Samozřejmě – už také třeba nemusíme být jeho součástí.

Osobně se mne pandemie dotýká jako té asi třetiny populace, která má možnost či štěstí adaptovat se nějakou tou dřívější diverzifikací rizika. Vadí mi ale, že další dvě třetiny – veřejný sektor a soukromý sektor – vypadají jako dva zcela odlišné světy. Jeden je v klidném závětrí, má pohodu a jistotu a druhý je vydán na pospas tomu prvnímu. Státní úředníci se nemusí nijak obávat o svá místa, covid jim dal za nezměněný plat omezené úřední hodiny a práci z domova. Snažil jsem se (a přimlouvám se) nějak pomoci té nejzatíženější třetině – cesty jsou a dotýčný o tom ani nemusí vědět... Kdo má oči otevřené, musí vidět, že hrozba nepokojů a konfliktů různého rozsahu je blíže než kdykoliv jindy v novodobé historii. Možná je to nakonec dobře, protože čím později by to přišlo, tím horší by to bylo. Když už si nebudujeme, či alespoň nesnažíme udržet naši současnou civilizaci, a místo toho řešíme, zda jsme náhodou před třiceti léty někomu dali přednost ve dveřích nebo jestli si rabující dobytek zaslouží pokleknutí či ne.

2. Na očkování nejsem odborník. Bez hlubších znalostí je prakticky nemožné se rozhodnout. Má určitě smysl očkovat nejstarší populaci, kde je nejvyšší riziko úmrtí. Určitě by mi bylo v osmdesáti letech jedno, že teoreticky mým dětem možná vyrostou čtyři uši. U mladé generace nevím. Dá se očekávat střet v okamžiku, kdy se podstatná část populace odmítne nechat naočkovat a začne dělení populace na hodné očkované a zlé neočkované. Když si ale vzpomenu, jak EU dokázala zatočit s křivými banány a pomažánkovým máslem – tak tohle pro ni bude lahůdka. 3. Snažím se o určitou intelektuální hygienu, a tudíž

ANKETA – Jak se vám žije v karanténě, co říkáte očkování a hulvátům v parlamentu?

1. Jak zvládáte (osobně i pracovní) současnou pandemickou situaci?
2. Jaký máte názor na očkování, co doporučujete píseckým spoluobčanům?
3. Co si myslíte o bitce, kterou vyvolal poslanec Volný ve sněmovně? Dokážete si představit, že by k podobnému excesu mohlo dojít i v regionálním měřítku (zastupitelstvo města nebo kraje)?

mám mezery, co se týče sledování mainstreamu – našel jsem si ale zmíněnou scénku na jednom z videozáznamů. Tam mi připadá, že poslanec Volný byl vyprovokován předsedajícím – tedy jeho vypnutím mikrofonu. Poslanec Volný v té chvíli už musel něco udělat, protože tím vypnutím mikrofonu byl zaháněn do kouta, což se nesmí udělat ani trestanému psovi. Nemohl ustoupit, protože jeho genetickou povinností je nějak se v parlamentu prosadit, což je u nezařazeného poslance pro jeho další politickou kariéru extrémně důležité. Vyčetl bych mu spíše jeho vlastní „kultivovanost“. Pokud poslanec přijde do práce v potišťném triku obtaženém přes tlustý pupek, nevypadá to hezky. Alespoň pro tu část populace, která ještě doufá, že v parlamentu sedí nejlepší synové a dcery národa. A ta rouška – já ji také nemám rád, ale pokud to je celospolečenská dohoda systému, který poslanci Volnému umožňuje část života tento systém bezstarostně těžit, měl by zase on to nošení roušky v parlamentu dodržovat. Nota bene, když do parlamentu naskočil přes SPD. To si potom může podat ruku s Kalouskem a dalšími skokany.

V regionálním měřítku je případný exces pro zastupitele problém, protože má před sebou právě tu vidinu parlamentu. A musí se tedy ještě nějak chovat. Ten „klondajk“ je pořád velká motivace. Sehnat si v rámci kraje post s podobným tokem příjmů nebo vlivem je už opravdovým majstrštykem – existuje to, ale není to standart. Naopak, posun z parlamentu dál nahoru už je zase obtížný, tam se ta predátorská pyramida příliš zužuje a běžný poslanec to vycítí. Takže tím v parlamentu vzniká právě syndrom takzvaného „posledního mejdanu“ – a ten tedy asi v budoucnu občas v parlamentu nutně uvidíme. Dokud to nesrovná nějaká vydatnější migrace, pandemie nebo konflikt spojený s občanskou válkou. Protože zoufalí lidé pak dělají zoufalé věci.

Michal Čapek, advokát a zastupitel města Písku:

1. Situaci zvládám dobře. Pracovně je to v mém případě beze změny. Co se týče osobního života, zpočátku mi to dokonce vyhovovalo. Stihl jsem si udělat mnohé resty, které jsou dlouho odkládal. Nyní mi již situace není příjemná, chybí mi posilovna, sálůvka a další činnosti, při kterých si člověk dobije energii. A samozřejmě s tím spojené sociální kontakty,

přátelé, posezení v hospodě, už ta situace trvá poněkud dlouho. Ale jsou to jen malichernosti ve srovnání s lidmi, kterým byly zavřeny zdroje obživy. 2. Očkování je dle mého názoru dobrá věc. Snad nikdy v minulosti nebylo v tak krátké době vynaloženo takové úsilí na vývoj jediné vakcíny. Jak finanční náročnost, tak rozsáhlost výzkumu a s tím spojených studií, testů atd. – takový výzkum nemá obdoby. Nejsem přítel konspiračních teorií, určitě se očkovat nechám, jakmile to bude možné a doporučuji to i ostatním.

3. Je zřejmé, že poslanec Volný nebude tou nejostřejší tužkou v penále. Ostatně výstupy z parlamentu (například politickými stranami) nepřipomínají zákonodárný sbor státu, tedy osob kde je předpoklad určité úrovně, ale mnohdy spíše chráněnou dílnu. Určitě událost nepatří do poslanecké sněmovny, ale nevidím v tom nic dramatického, jak je líčeno. Poslanec Volný řekl, že pokud mu bude vypnut mikrofon, tak si předsedajícímu sedne na klín a bude mluvit do jeho mikrofonu. Předsedající mu odvětil, ať přijde. To se stalo. Pak došlo k strkanici o mikrofon, to je celé. Žádnou bitku jsem neviděl. Sice nevhodné, ale plně reflektující stav společnosti. Předseda poslanecké sněmovny k incidentu uvedl, že to ve sněmovně ještě nezažil. A to už je co říct, protože on je tou osobou, která ve sněmovně zažila již skutečně hodně. Byl to právě on, kdo s kolegy ve veselé náladě ve večerních hodinách šel do budovy sněmovny, aby vyskočil na řečnický pult a tam zpíval a hrál na kytaru.

Není možné hodnotit tento incident izolovaně. Stav společnosti nejenom v Česku je tristní a je to věc dlouhodobá. Jakákoliv neúcta k opačnému názoru, prosazování té své jediné pravdy, urážení a dehonestace oponentů. To by bylo povídání na několik stránek, ale podívejme se na několik událostí z posledních patnácti let. Házení vajec na představitele sociální demokracie, akce zvaná Vejce pro Paroubka v každém městě. Jedna věc je nesouhlasit, ale druhá rušit shromáždění a fyzicky napadat neoblíbené politiky. Místo exemplárních trestů bylo uděleno několik pokut za přestupky. Facka tehdejšímu ministru Rathovi. Místo nějakého významnějšího potrestání nebo alespoň mediálního odsouzení byla událost bagatelizována a někteří lidé vytvořili sbírku na pokutu pro útočníka, protože napadený si to prý zasloužil. Kalousek zase zfackoval nějakého mladíka, který mu od plic řekl svůj názor na jeho osobu. Pokud si to převedu do místních píseckých poměrů, co by bylo horší? Kdybych a) politické soupeře fackoval b) házel po nich vejce c) cpal se za jejich mikrofon?

To není problém jenom Česka, ale celého západního světa. Volby již nejsou honosným aktem, ale bouří netolerance a nenávisť. Stav nezapřičiňují jen oni nenávidění politici, na které vše rádi shazujeme, ale lidé svým chováním sami. Nepovažuji po 31 letech od revoluce za normální, že někdo je schopen napsat na sociální síť: Kdo volí tu a tu stranu, ať si mě smaže, už není můj přítel. V Británii se rodiny rozhádaly kvůli brexitu, v USA kvůli prezidentským volbám, situace je vyhrocená v dalších zemích a nechci si představovat, co bude tento podzim u nás. Tedy závěrem, celý incident (jak vypnutí mikrofonu, tak sápaní se na místo předsedajícího) je nevhodný, ale nikterak mimořádný v kontextu celkového stavu společnosti.

Co se týče poslední části otázky, tedy regionálního měřítka, tak si to představit bohužel dovedu. Nejednou pirátské zastupitelé zcela ignorovali vymezený čas pro rozpravu s tím, že budou hovořit, jak se jim zlíbí, a nenechají se omezovat ničím tak marginálním, jako jsou ustálené zvyklosti či jednací řád zastupitelstva. S ohledem na dámské zastoupení vedení města nevěřím, že by byli schopni vyvolat fyzický incident, ale mystifikace, osobní útoky a rozdělování písecké veřejnosti jde některým zastupitelům této strany na výbornou.

Stále však věřím ve zlepšení stavu na všech úrovních, snad nejsem příliš naivní.

Roman Dub, ředitel Městské knihovny Písek:

1. V obou rovinách poměrně dobře, byť mě velmi mrzí, že knihovna je uzavřena a našim čtenářům nemůžeme zprostředkovat ani to nejzákladnější půjčování knih formou výdejního okénka. Na druhou stranu současná situace urychlila podobně jako ve školách

přechod do online prostředí, takže tímto způsobem nabízíme všem zájemcům poměrně širokou nabídku vzdělávacích kurzů, ale i přednášek a besed. Naši čtenáři si mohou také skrze výpůjční katalog knihovny stáhnout elektronické knihy společnosti Palmknihy (více než 8800 titulů), volně stažitelná díla digitalizovaná Městskou knihovnou v Praze a nově rovněž tzv. díla nedostupná na trhu vydaná do roku 1989. Dalším pozitivem je i skutečnost, že za dobu pandemie se nám daří dokončovat celou

řadu provozních a organizačních úkolů, na které nebylo v hektické době po otevření příliš mnoho času. Pro naše čtenáře do lepších časů připravujeme celou řadu novinek a vylepšení, například tzv. bibliobox.

2. Osobně očkování velmi podporuji a asi jako většina z nás si uvědomuji jeho dlouhodobý přínos, a to nejen ve vztahu k současné situaci. Jak nám ukazuje naše minulost, pozitiva jednoznačně převyšují negativa. Domnívám se, že až na jasné zdravotní důvody je otázka očkování, ale i dodržování proti-epidemiologických opatření otázkou společenské odpovědnosti. Proto bych chtěl všechny poprosit, aby mysleli nejen na sebe, ale i na druhé.

3. Chce se mi věřit, že se jedná o ojedinělou událost typu osobního selhání, která se nebude opakovat. V kontextu celkového rozdělení společnosti a dostupného „hrubnutí“ politiky však opakování bohužel nelze vyloučit. Oproti tomu na regionální úrovni v Písku si tento způsob řešení názorových rozporů v současné době vůbec nedovedu představit.

Ptala se Zdenka Jelenová

11 02
17 30
20 21

TRADIČNÍ
ČÍNSKÁ
MEDICÍNA

Přednáška Petry Zvonkové o tom, jak v dnešní době získat správnou imunitu a předcházet různým onemocněním.

Přihlášky na jestrabova@knih-pi.cz

čtvrtek
11. 2. 2021
17:30 hodin
ONLINE

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

Budoucí středoškolačky a středoškoláci!

Zajímá vás programování, výpočetní technika, projektování, 3D tisk a skenování, multimédia, svět elektrotechniky a elektroniky? Chcete rozvíjet své technické dovednosti?

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola, Písek, Karla Čapka 402, nabízí studium čtyřletých maturitních oborů, ve školních vzdělávacích programech, které jsou vhodné i pro dívky:

- 18-20-M/01 **Informační technologie**
- 26-41-M/01 **Elektrotechnika** se specializací: Komerční elektrotechnika, Elektronické řídicí systémy
- 26-41-M/01 **Počítačové projektování** s rozšířenou výukou matematiky, fyziky a jazyků zaměřené na projektování v elektrotechnice

Odborná praxe, ORACLE academy, získání certifikátu EPLAN, CISCO, MikroTik (MTCTNA), kvalitně vybavené odborné učebny, ubytování a stravování.

Schůzky pro uchazeče o studium v systému MS TEAMS: 09. 02. a 18. 02. 2021 <https://www.sps-pi.cz>

Příroda a lidská duše

(mj. k diskusi o Píseckých horách)

V úvodu chci poděkovat paní Michaele Šťastné, která dlouhodobě sleduje a komentuje fungování radnice zejména ve vztahu k životnímu prostředí v katastru města. Mnoho z nás se kvůli pracovnímu vytížení na veřejná zasedání nedostane, stejně jako k poslechu dlouhých záznamů. A pak jsme překvapeni...

Ekologická témata jsou dnes celkem in, bohužel často na úrovni volebních kampaní a módních hesel typu: Greta – snižování CO₂, povodně – stavba betonových zdí, sucho – stavba přehrad a betonových nádrží, čistá energie – elektromobily. Vše zohledňuje jen jeden aspekt a opomíjí komplexnost celé problematiky. Jde o egocentrický pohled „pána tvorstva“, který se ani nenamáhá pochopit složitost, provázanost a dokonalost přírodních dějů.

„Problémy se nedají řešit způsobem myšlení, který k nim vedl.“ (Albert Einstein)

Název článku jsem si vypůjčila ze stejnojmenné knihy. Její americký autor Bill Plotkin před napsáním knihy vystřídal hodně činností: od vodáka, rockera, psychologa, průvodce divočinou až po hlubinného psychologa a spisovatele. V knize popisuje vývojová stadia člověka, kdy doposud existující teorie všímající si pouze fyzického těla, rozvoje myšlení a sociálního začlenění zahrnuje do kontextu soužití s přírodou a tím, co je označováno jako duše. Stupeň dosaženého vývoje

není dán věkem, nýbrž tím, jak se jedinec vztahuje ke své duši, k ekosystému země a následně k celému Univerzu.

První tři stadia (Nevíňátko, Průzkumník a Hecrec) končí přechodem do rané dospělosti jsou zaměřena na vybudování ega. Typický adolescent je plný vyhořelých protikladů. Chce se podobat svým vzorům, a přitom být za každou cenu originální, euforie se u něj střídá s propady. Bojí normy a pravidla, mezi jeho ideály patří dokonalost, úspěšná kariéra a bohatství. Na těchto principech funguje egocentrický model společnosti, v němž ustrnula v současnosti většina moderní civilizace, bez ohledu na věk.

Další vývojový stupeň (Poutník) obnáší zboření vybudovaného ega. Člověk zjišťuje, že vše je jinak, starý hodnotový systém se rozpadá. Tápe po smyslu všeho, začíná objevovat svoji duši. Začíná si uvědomovat propojení s přírodou, ke které přináležel a z ní vychází. Opouští egocentrickou tezi neustálého růstu si osvojuje dušestřed-

ný a ekocentrický přístup, který se zaměřuje na udržitelný rozvoj zohledňující veškerou živou i neživou přírodu. A tím začíná pravá kreativita tvoření, kdy člověk ve vyšších stadiích Učně, Tovaryše a Mistra naplňuje svůj smysl života, aby jako Mudrc vše propojil ještě s Univerzem a po spirále se vrátil k bodu přechodu, kde na začátku je zrození a na konci smrt.

Problém naší doby spočívá v tom, že existuje málo Mistrů, a ještě méně Mudrců, kteří napomáhají iniciaci duše a ukazují cestu. Ačkoli se lidský život prodlužuje, hodně lidí ustrne ve stadiu egocentrické adolescence. Část rebeluje proti všemu, část konformně rozvíjí industriální spotřební společnost, aniž by se potkala se svou duší. Důsledkem je náboženství konzumu, úpadek opravdového vzdělávání, zhoršování mezilidských vztahů, nárůst psychických poruch a sebevražd, devastace životního prostředí, boj o moc a války.

Aby člověk neustrnul v egocentrické adolescenci, je nutné změnit výchovný přístup k dětem. Chránit dětskou nevinnost, podporovat zvědavost a fantazii. Umožnit co nejvíce volného pohybu v přírodě, kde má dítě možnost pozorovat a zažít zážračný svět kolem sebe, naučit se vnímat sebe samo jako její součást. Pak už ji nikdy nebude chtít ubližovat ani přehlížet. Dnes děti většinu času tráví v uzavřených prostorách. Aby se anulovala přirozená touha po pohybu, posadí se před televizi či počítač, do rukou dostanou ovladač, mobil, tablet nebo Xbox... Když je dospělí vezmou ven, kupříkladu do Píseckých hor, budou se pohybovat po zpevněné cestě nebo tam budou rovnou vyvezeny autem, aby si pohlály na novém hřišti, a budou tomu říkat pobyt v přírodě. Ve skutečnosti se však jedná o konzum přírody.

Místo pozorování flóry a fauny v lese, směsice barev, zvuků a vůní měnících se s denní i roční dobou, jsou děti nuceny sedět v lavicích, učit se suchopárná fakta, jako např. složení buněk, orgány rostlin a živočichů či taxonomii. Přesyceny detaily, nevidí žádné souvislosti, nenávidí přírodopis (podobné je to s ostatními naukami). Místo volného pobíhání jsou jim nabízeny soutěživé organizované sporty nebo zážitkový pobyt v laser areně apod. Tyto děti necítí s přírodou žádnou sounáležitost, ekologie je jen další téma na referát nebo pro ty příčinlivé možnost zviditelnit se. Vždyť je to moderní, být ekologický! Ale bez pocitu sounáležitosti, bez žití v přírodě a respektování přírodních zákonitostí jsou všechna „ekologická rozhodnutí“ jen mimikry na zatvrdělé ego.

Knihy není psaná složitým jazykem psychologické literatury, má však 700 stran, přičemž text se musí vnímat nejen mozkem, ale rovněž procítit srdcem. Po jednom přečtení je stále k čemu se vracet. Kniha dává návod a naději, jak posunout děti i sebe směrem k vytvoření dušestředné a ekocentrické společnosti, která bude žít v lásce a harmonii se sebou, přírodou i Universem.

Kniha Příroda a lidská duše od Billa Plotkina je dostupná také v písecké knihovně.

IVETA BURDOVÁ
Autorka je lékařka

Jaký byl Písek

a Písecký svět v roce 2020?

Máme za sebou jistě zvláštní a pro většinu z nás nelehký rok. Po všech dvanácti měsících se redakce a stálí spolupracovníci Píseckého světa pokoušeli přinášet vám, milí čtenáři, zprávy, komentáře, pozvánky, zamyšlení, příběhy, texty vážné i veselé. Pojďme se za některými z nich ohlédnout...

KVĚTEN

Radní schválili v době nejistoty miliony na rybníky u Mlak

V pondělí 18. května 2020 odsouhlasila Rada města Písku návrh zadání veřejné zakázky „Lesní retenční nádrže v povodí Jehněnského potoka“. Projekt předtím prošel i píseckým zastupitelstvem. Město zatím na výstavbu nezískalo dotaci a nemá zpracovaný finanční výhled města po pandemii – přesto hodlá utratit 12,5 milionů korun za projekt, který přes nesusouhlas obyvatel v blízkém okolí plánovaných nádrží už dlouho prosazuje místostarosta Ondřej Veselý...

Pavel Šebelle: „Tak Mlaka odsouhlasili bez jakékoliv debaty? Asi chtějí kapry na Vánoce. Nechápu, proč město staví za 12,5 milionu rybník na vyschlém potoce někde na Mlakách, kam většina Písečáků nechodí, a nechá ve městě rozpadlé chodníky. Za 12,5 mil Kč by zrekonstruovali celé sídliště M. Horákové. Když jsem chtěl po radních aspoň jeden chodník a čtyři parkovací místa, tak pan Němeček prohlásil, že senioři mohou chodit po jiném chodníku – ten ale město v zimě neudrzuje. Lidé chtějí kousek chodníku a místo toho dostanou školení, kudy mají chodit – o 200 metrů dál... To si snad nedovolili ani komunističtí papaláš!“

Koncert pro Podčáru:

Zbyněk Konvička: Čtyři rockové kapely z Písku a Českých Budějovic se rozhodly podpořit známý písecký klub. Divadlo Pod čarou (DPC) po více

než dvouměsíční vynucené pauze kvůli opatřením proti nemoci Covid-19 má od 11. května každý den od 14 h. znovu otevřeno letní terasu. Nyní zve všechny své příznivce na první „pokoronavirovou“ akci Koncert pro Podčáru. Uskuteční se v sobotu 6. června za podpory tří píseckých kapel a jedné českobudějovické party.

Na Živci je opět obrázek

V sobotu 16. května byl na Živci pověšen nový obrázek Panny Marie, jehož autorem je Pavel Dombrovský, který v Písku strávil mládí, ale v současné době žije v Plzni. Aby se znesnadnila jeho případná krádež, zajistil současný nájemce chaty Daniel Kleisner žebřík a obrázek byl umístěn mimo snadný dosah nenechavců. Na fotografii jsou Pavel Dombrovský a František Blázek při zavěšení obrázku.

Protipovodňová zeď:

Mobilní kovové nástavce na část protipovodňové zdi na Portyčích v úseku od lávky ke mlýnu namontovali v úterý 19. 5. 2020 pracovníci Městských služeb Písek ve spolupráci s odborem životního prostředí. Ve středu byly opět odstraněny. „Šlo o zkušební instalaci, dalo by se říci cvičení, aby se pracovníci, kteří v případě akutní potřeby při povodních budou zábrany montovat, naučili s nimi včas a bezproblémově pracovat,“ vysvětlil Miloslav Šatra, vedoucí odboru životního prostředí.

ČERVEN

Liliová louka udělá radost lidem a poslouží hmyzu

„Liliová louka nás zaujala loni v krajském městě, proto jsme se rozhodli vyzkoušet ji také u nás v Písku. Svoji paletou barev a druhovou pestrostí určitě zaujme obyvatele města, a protože jsou vysázené lilie dosety směsí lučních květin a letniček, bude prospěšná i pro hmyz,“ informuje Ondřej Kofroň, koordinátor městské zeleně z odboru životního prostředí.

Na Hradišti začali pracovat na budoucí komunitní zahradě

Kolem dvaceti nadšenců od dospělých přes teen-agery až po malé děti se v sobotu 30. května sešlo na první brigádě pořádané iniciativou Naše Hradiště. Cílem akce bylo upravit prostor po bývalém statku U Kovandů u hradišské návsi a připravit ho pro vznikající komunitní zahradu a jedlý les.

Pokračování na str. 12

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- Hatha jóga – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- Jarka Olžbutová – www.uvodnaru.cz
- Poradna ájurvédy, ájurjóga – Radoslav Nahálka, www.ajurveda.cz
- Slunce ve skle – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čákové, kacabacapova@seznam.cz
- Výuka hry na kytaru a ukulele – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.

PÍSECKÝ SVĚT

účinná a levná tištěná i on-line inzerce,
6000 výtisků vždy obratem rozebráno!

Ceník inzerce na vyžádání

SOUKROMÁ ŘÁDKOVÁ INZERCE
V barevném rámečku, základní cena
jen 100 Kč.

e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. 607 777 993

Provádím veškeré zednické práce
- omítky, malířské práce, kompletní
rekonstrukce bytového jádra, obklady,
dlažby, bourací práce a další práce dle
domluvy. Tel: 721 757 399

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

rekuperace, vytápění, ohřev vody

JABLONTRON
Technologie pro vnitřní zařízení budov

Dokončení ze str. 11

ČERVENEC 2020

Na Bakalářích zpívalo 250 lidí hymnu za doprovodu zvonů

Již v pořadí 8. protivládní demonstrace v Písku s názvem Vy ještě nemáte DOST?! se konala 9. června 2020 v podvečer na netradičním, leč kouzelném místě. Svě znepokojení s vývojem v naší zemi a politickou (ne)kulturou představující praktiky Andreje Babiše přišlo vyjádřit přibližně 250 lidí všeho věku. Ani déšť jim v tom nezabránil. Série demonstrací tak evidentně pokračuje i přes pozastavení v době korona-kříze. Důvodů je stále víc než dost. Část Písečáků se tak pravidelně připojuje k výzvám skupiny Milion chviliek pro demokracii.

Co bude dál s největší rozvojovou plochou v Písku? Kasárna se řeší bez účasti veřejnosti!

Vedení města, respektive odbor investic a rozvoje spolu s místostarostkou Petrou Trambovou, předkládá zastupitelstvu v bodě 18 podnět k pořízení územní studie lokality „Žižkova kasárna“. Materiál neobsahuje žádnou přílohu, ovšem doslova uvádí: „Tato územní studie bude následně využita jako podklad pro změnu Územního plánu města Písek.“

Jistě nejen občanka Michaela Šťastná, která k tomu podrobně píše na www.piseckysvet.cz, by velice ráda „vyzvala všechny členy pracovní skupiny ke kasárnám, aby nám vysvětlili, na čem se na poslední schůzce dohodli, v jaké fázi se nyní

nacházíme a také aby nám vysvětlili, proč by měla být zhotovena úřadem územního plánování územní studie pouze na základě polozhotovené, veřejnosti nepředstavené nastřelovací studie.“

Doufáme, že se písecká veřejnost brzy dočká odpovědi na všechny otázky... A že bude bedlivě sledovat jednání svých zastupitelů – doufáme přitom taktéž, že oni sami se v té nepřehledné a spleťtité houští historie a současnosti Žižkových kasáren vyznají a že budou uvažovat a diskutovat rozumně a osvěceně. Jen oni mají právo rozhodnout – a nést za to odpovědnost. Věřme, že bez dalších budoucích soudních jednání....

Tanečnice z T-Dance zakončily taneční sezónu úspěchem

Gábina Kroutilová: „V pondělí 22. 6. 2020 jsme zakončili taneční rok T-Dance oslavou na zahradě kulturního domu, kde se v krátkých choreografiích představilo 60 dětí, které nyní studio navštěvují. Od úterý jsme se s nejstaršími holkami začaly připravovat

na Celostátní kolo pohybového divadla a pantomimy, kam se nám podařilo postoupit díky přímé nominaci z krajského kola v Plzni. Ani na okamžik nás nenapadlo, že se nám podaří takový triumf a postoupíme z 16 choreografií do nejlepších sedmi z celé České republiky, a to na krásném třetím místě! Díky tomu jsme se stali součástí slavnostního galavečera. Za dobu působení T-Dance se nám toto podařilo zatím dvakrát. Děkuji tedy Anně Parýzkové, Rozálii Zborníkové, Jolaně Broškové a Barboře Marouškové za perfektní reprezentaci T-Dance a hlavně za úžasné taneční procítění, které se jim podařilo v choreografii Dívka s havraními křídly ztvárnit.“

Srdce pro Miladu Horákovou

V pátek 26. června 2020 připravila Obchodní akademie Písek již tradičně pietní akt s názvem Srdce pro Miladu Horákovou před domem na Fügnerově náměstí. Zde měla tato významná politička, kterou komunisté zavraždili 27. června 1950, v letech 1946 až 1948 svou poslancekou kancelář. Akce se účastnili pedagogové školy, místostarosta města Písku

Petr Hladík, farář Církve českokobratrské evangelické Jiří Ježdík a veřejnost.

Občané navrhuji i rozhodují, zač město utratí pět milionů

Město Písek vyčlenilo ze svého rozpočtu pět milionů korun na realizaci projektů v tzv. Participativním rozpočtu (www.paropisek.cz). Ve čtvrtek 25. června se v písecké knihovně uskutečnilo veřejné setkání s občany. „Je to určitě skvělá věc – jakýkoliv občan města si může vyzkoušet, že když bude mít dobrý nápad, tak ten nápad dostane zelenou, může být podpořený a zrealizuje se. A jde to zespoda, od lidí, není to ničím řízené,“ vítá základní myšlenku participativního rozpočtu písecký architekt Karel Petro, který předkládá projekt Krajinou Jana Cimbury k Hradištské vyhlídce.

AD: Zřízení útulku pro kočky

Eva Hulcová, Písecké kočky: „29. června 2020: Dnešní jednání na radnici v krátkosti: Srdce písecké starostky Vanžurové zůstalo vůči kočkám bez domova kamenné. Už před rokem mi slíbila výklad zákona, který nechala zpracovat za peníze města – dala na něj informační embargo. Od roku 2016 prosíme o prostory pro kočky v Písku nebo o zřízení útulku. Přinesla jsem jí fotky místností našeho domova, kde máme kočky ubytované, jelikož město útulek nemá a nám žádné prostory poskytnout neumí. Dnes na jednání mě nechala povídat a potom mi chladně sdělila, že její názor se nezměnil. Prý kočky má město zajištěné (to jako námi) a připravuje se výběrové řízení. Dobře, město Písek si vyřeší toulavé kočky a kotata samo, jelikož my jsme dali výpověď smlouvy k 28. února 2021. Naši dobrou práci zhatil nezáměr, lhotejnost a špatná vůle vedení města Písek. Naše pololetní výsledky, které paní starostka viděla: celkem 106 koček od 1. 1. do 29. 6. Z toho část vykastrována a vypuštěna v kastroačním programu, zbytek jsou malá kotata a několik krotkých koček – umístěny do adopce nebo na ni čekají.“

Pořadatelé zrušených akcí nezůstanou bez podpory města

Písečtí zastupitelé schválili opatření, jejichž cílem je zmenšit negativní dopady koronavirové krize na kulturu a cestovní ruch ve městě. Pořadatelé akcí podpořených z dotačního programu města,

kterí nemohli plánované akce kvůli nouzovému stavu pořádat, díky tomu o peníze většinou zcela nepřijdou. Vzhledem k uzavřeným veřejnoprávním smlouvám s příjemci dotací je zřejmé, že některé případy bude nutné s ohledem na zákony a pravidla řešit vrácením části či v krajním případě celé finanční podpory.

LEŤME VYSOKO – nová interaktivní výstava pro celou rodinu v písecké Sladovně

Oblíbená dětská galerie Sladovna si pro své návštěvníky připravila novou zážitkovou výstavu představující fascinující svět létání – LEŤME VYSOKO. Vernisáž výstavy a Laboratoře: 2. července v 16 hodin. Výstava i Laboratoř bude přístupná od 1. července do 31. prosince. Autory projektu jsou Sladovna Písek, Objevárium, UUUL a ZOOM Kindermuseum. Původně byla výstava zapůjčená z vídeňského dětského muzea ZOOM, v roce 2013 ji představilo Objevárium v Českých budějovicích a nyní se otevírá v nové podobě v jihočeském Písku. Výstavu připravil tým Sladovny ve spolupráci s Objeváriem a UUUL, zastoupenými Terezou Dobiášovou, Karey Rawitscher a Lukášem Ur-

bancem. „V roce 2020 ožívá výstava Leťme vysoko v upravené podobě. Využívá některé z původních objektů a oslavuje fenomenální úspěchy lidstva v tomto odvětví, ale zároveň vyzývá návštěvníky k uvědomění metafory s bájným Ikarem – pokud opouštíme pevnou půdu pod nohama, riskujeme pád,“ komentuje výstavu Karey Rawitscher.

SRPEN 2020

Prácheňské muzeum zve: satira, mravenci, fraktáze...

O letošních prázdninách praskalo Prácheňské muzeum ve švech. Na rekordní čísla návštěvnosti v červenci navázal i začátek srpna. Letní čas se většina Čechů a Čechů skutečně rozhodla strávit v domácím prostředí a mezi prázdninové cíle patřilo i Písecko. A tak, ať již venku pršelo nebo svítilo sluníčko, byly expozice muzea a výstavy plné větších i menších návštěvníků.

Zbrusu novou výstavu hostí i Památník města Protivína. Fotografie z nedalekého Řezabince píseckého ornitologa Jiřího Šebestiána budou nahrazeny snímky dalšího muzejníka – Pavla

Pavel Krásenský fotí, mravenc pózuje

Krásenského, kurátora entomologické sbírky v Oblastním muzeu v Mostě. Ten v Protivíně vystaví svůj bezkonkurenční cyklus nazvaný Podivuhodný svět bezobratlých živočichů. V tomto oboru po celém světě vyhledávaný fotograf každého návštěvníka bezpochyby přesvědčí, že pavoukům, vosám, mūrám či mravencům to na velkoformátových fotografiích až nečekaně sluší!

Mezinárodní letní kurzy prof. Ševčíka pro mladé houslisty

Jindřich Řeřábek: „V Písku se uskutečnily 33. Mezinárodní letní kurzy prof. Otakara Ševčíka pro mladé houslisty. Velkou zásluhu na jejich konání má prof. Jindřich Pazdera z AMU Praha. Aktéry letošního píseckého setkání byli prof. Jindřich Pazdera (AMU Praha), MgA. Jan Drha (Konzervatoř České Budějovice) a MgA. Matej Arendárik – klavírní spolupráce. Hlavní náplní jejich práce bylo více než 200 individuálních lekcí a korepetic, poskytnutých 24 účastníkům. Počet účastníků byl letos oproti minulým letům mírně nižší v důsledku koronavirové pandemie.

Prácheňské muzeum vystaví díla výjimečných fotografů

Nedílnou součástí dramaturgických plánů Prácheňského muzea v Písku jsou výstavy věnované současným výjimečným fotografům a jejich aktuální tvorbě. Nedávno tak muzeum představilo třeba Davida Balihara či Terezu z Davle. Ani v aktuálním roce nebudou velikáni české fotografie v Písku chybět – těšit se můžeme na Roberta Vana a Tono Stana. Na otázky odpovídá kurátor chystaných výstav Mgr. Jan Kotalík.

• **Rok 2021 začne v píseckém muzeu výstavou fotografa Roberta Vana. Tento špičkový fotograf zde nebude poprvé...**

Fotografie Roberta Vana, rodáka ze slovenských Nových Zámků, vystavilo Prácheňské muzeum již v roce v 2010. Tenkrát šlo o výběr ze souboru „Platinum Collection“, který autora hodně proslavil.

Vojta, Praha 2015, foto Robert Vano

vil. Výstava byla tehdy uspořádána ve spolupráci se známou institucí Leica Gallery Prague.

• **Co nabídne Vano návštěvníkům tentokrát?**

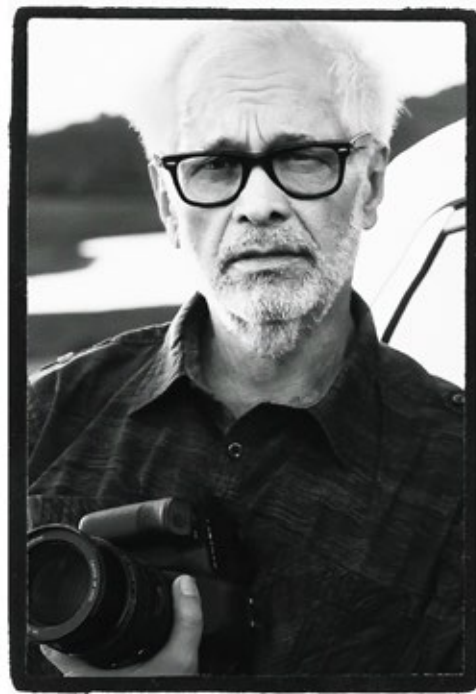
V tomto roce, půjde-li vše dobře, plánujeme představit v muzejní galerii kolekci nazvanou Memories, což je jakýsi průřez celoživotním dílem autora. Jde o necelé dvě stovky fotografií, mezi nimiž jsou i barevné exempláře. Platinotypie, za nimiž do výstavních síní chodila řada návštěvníků už dříve, se ve výběru samozřejmě také objeví.

• **Jak těžké je dostat do menších muzeí postavu takového formátu?**

Přesvědčit známé tvůrce, aby vystavovali v regionálním muzeu, přece jenom něco obnáší. Musíte zastupovat především hodnověrnou instituci s jakýmsi certifikátem kvality její činnosti. Prácheňské muzeum v Písku takovou institucí – myslím – bezesporu je. Je nutné se též v oboru nějakou dobu pohybovat a nutno přiznat, bez osobních kontaktů to také nejde tak lehce...

• **Druhou osobností, jejíž snímky se v letošním roce v muzeu představí, je Tono Stano. Jak se podařilo domluvit jeho výstavu?**

Fotograf Tono Stano je nadmíru ceněný a hodně zaměstnaný umělec. Známe se již docela dost roků a naše osobní setkání se odehrávala spíše letmo na některých vernisážích, při náhodných setkáních ve městě nebo dokonce v supermarketu. Po čase, když se mi podařilo sednout si s ním na chvilku v kavárně a provést ho po muzeu, jsme se začali zabývat možnostmi jeho výstavy. Má pracovní název „Tono

Robert Vano, foto Vojtěch Vinduška

Stano na Písecku“. Toto prozatímní pojmenování ilustruje zajímavý obsah výstavy, který se ještě nikde neobjevil. Málo místních ví, že ač je Tono Stano též původně narozený na Slovensku, jde takřka o regionální osobnost. Jeho vstřícný přístup vyústil v rýsující se termín výstavy v muzejní galerii letos v říjnu až listopadu. Po loňských nepříjemných zkušenostech s příchodem pandemie, ale tuto křehkou skutečnost pochopitelně nechci zakřiknout...

• **A pokud to není tajemství, jaké další osobnosti byste v budoucnu rád v Písku přivítal?**

S optimismem lze konstatovat, že je v našem městě, okolí a celém státě kvalitních fotografů a fotografek hodně na to, aby v budoucnosti bylo pro další putavé výstavy z čeho vybírat. K těm konkrétním jménům alespoň jedno, u něhož mám jasnou představu rozsáhlejšího připomenutí jeho fotografického díla. Nemusím ho hledat v Praze nebo v jiném větším městě. Stačí mi místní poměry a najdu ho: Jan Vávra.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Online únor v knihovně: čínská medicína, výstavy, španělština, Keňa i beseda o Haně

Vzhledem k současné situaci proběhnou únorové akce a kurzy v online prostředí. Novinkou jsou online výstavy. Výtvarná díla jihočeských malířů Václava Majera a Daniela Bechera budou k vidění na našich stránkách www.knih-pi.cz.

Připravovanou výstavu píseckého umělce Františka Trávníčka jsme přesunuli na červenec a srpen. Pevně věříme, že se již společně potkáme na vernisáži ve foyer knihovny. Na začátek února jsme do programu zařadili přednášku lektorky tradiční čínské medicíny Petry Zvonkové. Ve čtvrtek 11. února vám poradí, jak v této

době získat správnou imunitu a předcházet různým onemocněním. Ve čtvrtek 18. února vás do exotické nálady může přivést přednáška Můj africký příběh. Cestovatelka, spisovatelka a bývalá dobrovolnice Hana Hindráková vám poví, co ji přivedlo do Afriky a jak se od dobrovolnictví dostala k psaní románů z afrického prostředí. Její poutavé vyprávění o Keni je doplněné fotografiemi a videem. Již tradiční čtenářský klub s Hanou Mankovou proběhne ve čtvrtek 25. února. Besedovat budeme o bestselleru Aleny Mornštajnové Hana. I v únoru lze navštívit dva konverzační

kluby Bez překladu. V angličtině si můžete ve středu 3. února popovídat s rodilým mluvčím Danielem Wellerem, ve středu 24. února si můžete procvičit španělštinu s Karinou Acosta Azuaje.

Nadále běží online kurzy, přehled najdete na našem webu, kde informujeme i o aktuálních změnách. Průběžně doplňujeme i náš kanál na YouTube, kde jsou ke zhlédnutí záznamy z přednášek, akcí a dění v knihovně. Přejeme vám klidný únor a doufáme, že březen, měsíc čtenářů, přinese do knihovny více života.

VAŠE KNIHOVNA

„Co je v Písku dobrého? Snad jen jeho chleba...“

„Vrcholný význam v dějinách potravy zaujal postupem vývoje vzdělanosti chléb obilný. Stal se věrným průvodčím osvěty a přes všechny fantasie moderních lučebníků o potravě příštích pokolení člověka nelze prozatím dohlédnouti, že by obilniny staly se jednou zbytečnými pro výživu národů, zeměkouli naši obývajících,“ psaly Písecké listy v roce 1911. A ani za sto let se na jejich slovech vlastně nic měnit nemusí.

Listy tehdy netušily, že doba I. světové války, během které bude mít chléb s pšenicí či s žitem jen pramálo společného, je za dveřmi. První celosvětový konflikt však rozhodně nebyl v dějinách lidstva dobou první ani poslední, kdy se při pečení chleba musely používat ingredience v dobách hojnosti nemyšlitelné – třeba žaludy, různé druhy trav či dokonce hrnčířská hlína.

Na rozdíl od řady jiných evropských národů, v Čechách neměl černý chléb žitný konkurenci. Ve městech jej první pekaři zhotovovali od 15. století. V místech se zajištěným odbytem se pak začali rychle specializovat – objevili se tak mazanečníci, kobližníci, oplátečníci či perníkáři. Existoval i tzv. „pekař boží“, což byl odborník na kostelní hostie. Byl to také kousek chleba, o který se nejčastěji zebíralo a který se nejčastěji rozdával potřebným. Když v roce 1824 umírala písecká obchodnice Alžběta Paulinová, nařídila „...aby se po mém úmrtí po dvou strýších žita na mouku semlelo, z té mouky chleba napeklo a na den mého pohřbu žebrákům, každému bochníček chleba, 1 krejcar peněz a drobet soli dalo.“ Pomoc chudým spočívala často ve vaření polévek, které se zahušťovali právě chlebem. Darování několika kusů bochníků se uvádělo i v novinách.

Vzhledem k fatální důležitosti svého řemesla byli pekaři pod dohledem, museli se řídit předpisy, prodávat podle ceníků a kontroly výrobků byly jejich „denním chlebem“. „V předpisech cechovních nacházíme různé způsoby nepoctivosti pekařské. Znají způsobili, aby těsto naběhlo, pekou malé bochníky a ve svátky, kdy kontrola se nepro-

vozuje, mívají menší pečivo a pod,“ odhalovaly Písecké listy, jak se snažili přilepšovat. V případě odhalené nepravosti se „...nenávisť lidu obracela prudce proti pekařům a mlynářům, kteří se odvážili porušovati hlavní potravu jeho.“ Obvyklým trestem pro nepoctivce bývalo namáčení v pytlích do vody, na Karlově mostě v Praze visela klec k topení pekařů až do roku 1688.

Naproti tomu vesničané kupovali pekařské výrobky zcela ojediněle, vystačili si sami. Během jednoho pečení připravila hospodyně obvykle až 16 bochníků. Chleba byl od nepaměti Božím darem a proto se mu vzdávala náležitá úcta. Už samotná jeho příprava byl obřad, který zvláště na ženu měl nemalé požadavky. Ta nejenže neměla během zadělávání vůbec mluvit, ale během kynutí měla ona i její děti vysoko vyskakovat, aby chléb hodně nakynul. Když neměl pecen pěkný tvar, byla to ostuda. Sražený nebo trhlý chléb znamenal v lidové víře dokonce nezdar, nemoc a smrt. Což o to, doma se dalo pečení natrénovat, ale jak si poradit s cizí pecí? Vyprávět by o tom mohly mnohé nevěsty, jakou pozornost budilo jejich první pečení chleba v manželově domě. Toto počínání nedopadalo nejlépe, jak svědčí četná řada posměšků v české lidové slovesnosti.

Nedostatek prostoru ztěžoval pekařům práci a zároveň znemožňoval technický pokrok, proto byla ještě ve 20. století pekařina v Čechách především ruční záležitostí. Strojové vybavení se začalo objevovat jen u mlýnských pekárén. „Stroj na pečení chleba, to přece jest vymoženosť, která však stavu pekařskému nebude po chuti. V Novém Jorku byl právě takový stroj zřízen a v jednom tamním závodu postaven. Zároveň propuštěna většina pekařů. Stroj upeče denně 30000 pecnů chleba a nikdo nemusí se mouky ani těsta dotknouti,“ popisoval zářnou budoucnost lidstva v roce 1895 týdeník Otavan. „Zdá se, že brzy nadejde doba, kdy stroj obilí požne, vymlátí, semele a hotový chléb již vydá. Že pak tento dle metody Pasteurovy bude možno po celý rok bez zkázy chovat a pro hladovící přichystat, jest zřejmo. Pak vrátí se snad „ty zlaté časy“ dávno již opěvované.“ Ani o sedmnácti let později, roku 1912, nebylo však o takovém stroji slyšet. V Písku se

Necičky na chlebové těsto dlabané z jedlového dřeva, sbírky PM

v té době konala Krajinská jubilejní výstava, pekaře reprezentoval Josef Peroutka z Vodňan. V úhledné skříni vystavil svůj chléb žitný obyčejný, bramborový, který vydržel až 20 dní vláčný, a pak – bez uvedení složení – chléb arcivévodý Ludvíka.

První republika se vyznačovala velkým množstvím malých pekárén a Písek nebyl výjimkou. Chutný žitný chléb pekli ve Svatotrojické ulici Jan Majer a prodával ho ve stánku u chudobince, hned vedle starého mostu. Jan Jetmar pekli svůj „samožitný“ chleba nejprve na Jistci. Po přestěhování své pekárny ke sv. Václavu, tiskl na své pecny nápis „Václav“. Nejvíce pekařů bývalo na Žižkovce. Zde měl nejlevnější chléb a pečivo údajně Karel Diesel, který ve své parostrojní pekárně umožňoval vyměňovat chleba za přinesenou mouku. Zcela jiný sortiment nabízela Lidová jídelna vegetariánská, která sídlila za I. republiky v domě mezi hotely Dvořáček a Zlatým kolem. K dostání zde byl tzv. Grahamův chléb a pak i chléb Schlüterův, což byl chleba pečený bez kvásku. Oblíbený byl i chléb s raženou hvězdou v trojúhelníku. Hesly: „Od jara do jara pečivo od Kyznarů“ nebo „PRAVDA STARÁ, chléb je chutný od Kyznarů“ na něj lákal pekař Martin Kyznar. Ve válečných letech pak otiskoval inzeráty, kde na otázku, co je v Písku dobrého, odpovídal lakonicky, že snad jen jeho chleba.

Pekárnu ve svém mlýně měl i Vladimír Cafourek, který nabízel levný žitný bochník. Chleba pekli i další zdejší významní mlynáři – Rudolf Weil v Drátovně. Tam byly pece dokonce dvě, ale rozpalovaly se jen občas. Třeba když byla v roce 1914 vyhlášena mobilizace a město bylo přeplněné do války se hlásícími rekruty.

Píseční mnohokrát lamentovali nad cenou chleba, nad jeho velikostí, v dobách válečných i nad jeho kvalitou. Článek s názvem „Chléb náš vezdejší“ z roku 1931 však vracel místní zase zpátky na zem. Každoročně nastupovali v té době ke zdejšímu plukům nováčci z různých končin naší vlasti a mezi nimi také ti z Podkarpatské Rusi. Když zdejší posádka viděla, co si vojáci z druhého konce tehdejší republiky přivezli na svačinu, nevěřili svým očím. „Při pohledu na tento Boží dar není možno uhadnout, z čeho vlastně je udělán, neboť šedá tato hrouda je jako usušená směs z hlíny, rozemleté kůry a kdo ví, jakých věcí a k tomu — jak nováčci ti tvrdili, je na Podkarpatské Rusi i o tento chléb u nich nouze,“ popisovaly Písecké listy nerovnováhu hospodářských poměrů v té době u nás. „Při této nesmírné bídě napadá nás,“ zakončily článek písecké noviny, „jak dobrý máme chlebiček.“

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Reklamní papírová pohádka s reklamou na Cafourkův chléb, sbírky PM

Rok 2020 v Charitní pečovatelské službě v Písku

Přinášíme vám ohlédnutí za rokem 2020 v pečovatelské službě Charity Písek, který byl pro nás všechny velkou výzvou a zkouškou. A chceme přidat poděkování všem našim příznivcům, podporovatelům a týmu pečovatelské služby, za jejich obětavou práci, odhodlání a nasazení, se kterým každíčky den vyráží do terénu za našimi klienty.

Pečovatelská služba je Oblastní charitou Písek poskytována již od roku 1992, tj. bezmála 30 let. Za tu dobu prošla služba množstvím změn a má za sebou opravdu velký kus cesty, kdy na počátku zajišťovala službu jedna pečovatelka a dnes už jich máme jedenáct na plný úvazek a několik pečovatelek na dohodu, které vypomáhají se zajištěním služby o víkendech nebo v případě nemoci, či dovolených. Za rok 2020 jsme poskytovali péči u více než 90 klientů a toto číslo každým rokem narůstá.

Pečujeme o nemocné a seniory, jimž tak umožníme setrvat v jejich přirozeném domácím prostředí i přes nesnáze a omezení, která jim přináší věk a zdravotní stav. A i když je základní koncept pečovatelské služby jasně daný zákony a vyhláškami, konkrétní péče u jednotlivých klientů se výrazně liší. Někdo potřebuje pouze párkrát do měsíce či týdně nakoupit a poklidit, jinde setrvává pečovatelka u jednoho klienta téměř celou pracovní dobu, kdy kromě péče o domácnost zajistí i kompletní péči o klienta od podání stravy, až po celkovou hygienu na lůžku. Vždy je ale péče individuálně přizpůsobena klientovi na míru, tak aby odpovídala jeho potřebám, a pokud je to v souladu se službou, tak i jeho přáním. Je-li to možné a žádané, snažíme se maximálně spolupracovat s rodinou klienta a dalšími službami, které využívá.

Tým pečovatelek, který v současné době máme, si zaslouží velké poděkování a pochvalu,

protože kromě profesionality, dokáží dát do své práce i srdce, věřý přístup a opravdový zájem o klienty, a to dělá naši pečovatelskou službu takovou, jaká má být – charitní. K poděkování se připojuje i ředitelka Oblastní charity Písek Dana Vejšická, kterou si dovoluji citovat: „*Jsem velmi pyšná na to, že jsem součástí tohoto kolektivu a mohu spolupracovat s tak úžasnými lidmi*“.

Rok 2020 byl pro pečovatelskou službu opravdu náročný. Náročný pro tým vedení, ještě náročnější pro pečovatelky a hlavně pro klienty. Obavy, strach, nejistota, personální a jiné nesnáze, s tím vším jsme se téměř celý rok kvůli onemocnění covid-19 potýkali, a ani začátek roku 2021 se nikterak neliší, spíše naopak. Pečovatelky pracují na hranici svých sil, s mnoha hodinami přesčasů. Některé se musely vypořádat s nemocí covid-19, jiné se snaží sloučit pracovní povinnosti s distanční výukou svých dětí. Poskytování péče u pozitivních klientů na covid-19 je dnes už na denním pořádku. Zvládat toto náročné období nám pomáhají i dobrovolníci, kteří zajišťují například nákupy, rozvoz obědů a dezinfekci jídelnosiců. Jejich pomoc je pro nás opravdu důležitá a moc si jich vážíme. Pevně věříme, že se ruku v ruce s vládními opatřeními a proočkováním populace podaří dostat pandemii brzy pod kontrolu a my se budeme moci vrátit do zajetých a snad trochu klidnějších kolejí.

Pečovatelka Kateřina Jirásková s klientem pečovatelské služby, foto archiv Oblastní charity Písek

Pečovatelská služba je služba hrazená klienty. Úhrady od klientů ale zdaleka nepokryjí celkové náklady na provoz pečovatelské služby. Jsou pro nás proto existenčně důležité i další zdroje financování, nejvíce pak dotace Jihočeského kraje ze zdrojů MPSV, která v roce 2020 činila 4.062.000 Kč. Dále jsme získali 758.923 Kč od MPSV v rámci mimořádných opatření, 156.000 Kč od města Písek, dalších 500.000 Kč od Jihočeského kraje v rámci krajského dotačního programu a 239.000 Kč od Úřadu práce. Dary pak činily 372.000 Kč (z toho 200.000 Kč od nadací a nadačních fondů - ČEZ, VDV, Karel Komárek Family Foundation). Tržby od uživatelů v roce 2020 činily 1.440.000 Kč.

Všem partnerům, podporovatelům a dárcům děkujeme za přízeň a těšíme se na spolupráci ve snad už klidnějším roce 2021.

Za pečovatelskou službu Oblastní charity Písek
VERONIKA SKÁLOVÁ, vedoucí služby

TROCHA ODLEHČENÍ z www.kreslenyvtip.cz:

Stále nám chybí – vzpomínka na Mejlu Hlavsu

Zakladatel skupiny Plastic People of The Universe (PPU) by se v letošním roce dožil 70 let. Vzpomínáme rovněž i 20. výročí jeho odchodu do hudebního nebe. Pamětníci, někdejší studenti průmyslové školy v Písku, si kapelu PPU pozvali na svůj maturitní ples dne 31. března 1972. Záhy však byli hudebníci z kulturního domu vykázaní a studenti, po právu nespokojení, museli vytrpět zbytek plesu s dechovkou...

Plastici to vzali s humorem: „*Dostali jsme celý honorář a téměř nic jsme nezahráli*.“ Ovšem nemohli moc protestovat, protože v té době začala již „normalizačně přituhovat“.

Zpěvák, baskytarista a skladatel Milan Hlavsa se narodil v roce 1951 do rodiny bankovního úředníka. K rockové hudbě ho přivedl starší bratr, vyznavač rock 'n' rollu. Už ve třinácti měl Milan (zvaný Mejla) první kapelu – jelikož v ní byl nejhorším kytaristou, zbyla naň baskytara. A ta už mu zůstala. Společně se svým kamarádem, kytaristou Jiřím Števehem, prošli několika skupinami a zaměstnáními. Mejla totiž ukončil ZDŠ a protože ho zajímal jenom bigbít, hledal takovou práci, ve které by na něj měl čas – začal tedy dělat dělníka na jatkách. Po krátké epizodě v „břevnických Stounech“ Undertakers ho potkala nemilá věc: když byl bratrem rockandrollerem nucen k ostříhání, demonstrativně se podřezal a příchodnímu lékaři postřelil vzduchovkou. Díky tomu strávil nějaký čas v psychiatrické léčebně v Bohnicích, což později vedlo k tomu, že získal

„modrou knížku“, a tudíž nebyl povolán do základní vojenské služby. V roce 1968 se seznámil s muzikou z prvního alba Velvet Underground a zcela ji propadl – ve druhé polovině téhož roku pak se Števehem založil psychedelickou skupinu **The Plastic People of The Universe**.

Na jaře roku 1969 kapela získala cenu MS v soutěži Beat salon a zároveň s ní začal spolupracovat tým výtvarníků a teoretiků vedený Ivanem „Magozem“ Jirousem, který se staral o uměleckou stránku koncertů (design oblečení, líčení, výtvarná řešení pódii). Získala i profi-manažera z PKS, který dříve dělal s Olympie. A pak se také vykrystalizovala sestava, která vydržela hrát následující rok: Milan „Mejla“ Hlavsa (baskytara, zpěv), Jiří „Přemysl“ Števeh (kytara), Michal Jernek (zpěv, klarinet), Josef Janíček (kytara, zpěv) a Pavel „Eman“ Zeman (bicí). Koncertní repertoár PPU tvořily převzaté skladby od Velvetů, Fugs a Rolling Stones, ale co bylo důležité, také autorské songy, vždy s Hlavsovou hudbou (jmenujme třeba Muž bez uší, Poschodí omamných jedů či pozdější The Universe Sym-

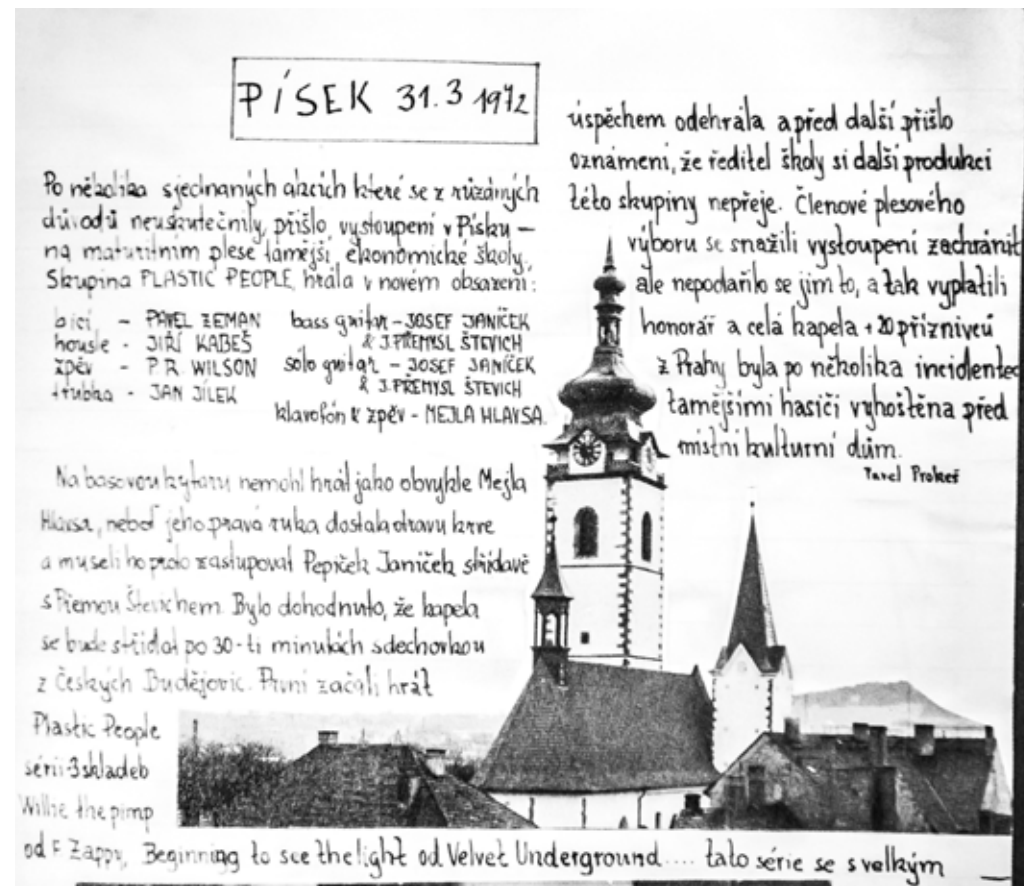
Mejla s Václavem Havlem na festivalu v Trutnově, foto archiv autorky

phony and Melody About Plastic Doctor, The Sun a Gnor's Life). Krátký šot s koncertující kapelou se také octl ve filmu Země a lidé, určeném pro světovou výstavu Expo '70 v Ósace.

S nástupem normalizace začalo vystoupení samozřejmě ubývat – vlastně hudebníky a jejich bigbít režim nenáviděl. Od kapely odešel manažer a o vše se začal starat Jirous. I samotní Plastici byli v rozkladu – zbylo trio Hlavsa-Janíček-Zeman, které pak doplnili hráči na violu a kytarista Jiří „Kába“ Kabeš a kanadský literát Paul Wilson, jenž se postavil za mikrofon. Což vydrželo asi rok a půl. Pak se do kapely na skok vrátil i Števeh – tehdy začal Hlavsa na popud Jirouse zhubňovat texty Jiřího Koláře (Na sosnové větvi a Růže a mrtví). Poté ale přišel Magor s ještě větší náloží – básněmi filosofa Egona Bondyho. Muzika PPU tak dostala nový rozměr: psychedeličnost z ní sice nezmizela, ale díky oněm textům to celé dostalo ponuřejší a hypnotičtější smak. Z textů, ke kterým Mejla udělal muziku, jsou nejznámější Magické noci, Podivuhodný mandarin, Dvacet, Toxika, Francovka a Nikdo. K Plastikům následně přišel saxofonista Vratislav Brabenec, Jirousův známý z hospodského společenství Křížovnická škola. Mezitím se přes Magora Mejla napojil na významnou disidentskou rodinu Jiřího a Dany Němcových, s jejichž dcerou Janou začal chodit. A zároveň se také seznámil s mladým básníkem Pavlem Zajíčkem, s nímž založil soubor DG 307. V roce 1974 Plastici absolvovali Festival 2. kultury v Postupicích (existuje z něj filmový záznam) a potajmu na hradě Houska natočili album Egon Bondy's Happy Hearts Club Banned, složené z výše uvedených skladeb. V roce 1975 si vzal Mejla Janu za manželku, ale zároveň si na něj estébáci založili signální svazek pod krycím názvem „Kytarista“, přičemž si jej hodlali rádně podat. Což později na vlastní kůži poznal.

Po II. Festivalu 2. kultury v Bojanovicích v roce 1976, kde PPU předvedli Hlavsovy skladby, jako třeba Ach to státu hanobení, Píseň brance, Apokalyptické ptáky, Eliášův oheň nebo Koleda, nastalo zatýkání mániček okolo kapely. Posléze začal soudní proces, lidově nazývaný Proces s Plastic People, přičemž sedm lidí dostalo tresty natvrdo. Také Mejla se dostal na nějaký čas do vazby, odsouzen ale nakonec nebyl (určitou roli hrál i to, že vykonával „dělnická povolání“). StB si na něho nicméně zasedla a neustále ho šikanovala. Podepsal i Chartu 77, ale jeho podpis

Pokračování na str. 18

Stále nám chybí – vzpomínka na Mejlu Hlavsu

Dokončení ze str. 17

nebyl přijat: byl jediným skladatelem PPU, takže se hlavní kruh chartistů (mj. Václav Havel, Jiří Němec) rozhodl, že někdo takový by měl zůstat a tvořit, dokud to bylo možné. Tlak na rodinu byl ale velmi silný – výslechy Milana i manželky Jany byly stále častější a přibývaly i domovní prohlídky a osmačtyřicítka (CPZ). Mejlovi také estébáci znemožňovali získat jakékoli delší zaměstnání – tehdy pracoval jako zeměměřič a kvůli fízlům byl nucen vystřídat několik pracovišť Geodesie, než byl nakonec vyhozen. Pak už jen vyráběl lepené pytlíky pro nějaké podnikové družstvo.

Václav Havel pak na podzim '77 u sebe na chalupe na Hrádečku s právě propuštěným Jirousem zorganizovali III. Festival druhé kultury: PPU tu hráli už s novým bubemíkem Janem Brabcem a zazněl tam mj. i song 100 bodů. Příštího roku byly na tom samém místě natočeny s rozšířenou sestavou Plastiků Pašijové hry (s ústředními skladbami Nebo jítí jest Hospodinovo a Otče). Hned poté byli Hlavsa coby skladatel a Vráta Brabenec coby autor textů zváni k výsledkům na StB i několikrát týdně a jejich cíl byl jasný: oba psychicky zničit a přinutit k vystěhování.

Pro Hlavsu začalo největší peklo po narození syna – estébáci věděli, že pokud chtějí někoho zavřít, vystěhovat či získat pro spolupráci, jde to nejlíp přes ataky na děti. I pod tímto těžkým tlakem ale Plastici v sestavě Hlavsa-Janiček-Kabeš-Brabenec-Brabec nahráli dva další programy – na undergroundovém baráku v Nové Vísce klímovský Jak bude po smrti (1979) a na Hrádečku

u Havla Co znamená vésti koně (1981, s hitem Samson). Koně se podařilo koncertně odehrát na androšském baráku v Kerharticích a byl to poslední koncert Plastiků za éry bolševika. Pár týdnů poté nechala StB barák podpálit.

Následovala další kriminalizace mániček z undergroundu, někteří skončili ve vězení, spousta z nich se moci podařilo vystěhovat za hranice. Na Hlavsu byl činěn tlak v tomto smyslu permanentně, ale on se zatvrdil, a přestože měl obrovský strach, sdělil estébákům, že neodjede. A jelikož programy PPU vycházely na deskách na Západě, roztočilo se proti Mejlovi další výsledkové básně – tentokrát se ho snažili přinutit ke spolupráci. To trvalo téměř do poloviny 80. let.

Plastikům bylo jasné, že koncerty si už žádné nezahrají, tak aspoň natáčeli v improvizovaných studiích alba (která se šířila na magnetofonových páskách). Šlo o kazety „Hovězí porážka“ (1984) s hitem Kanárek a dalšími songy jako Špatná věc, Šel pro krev, Prasinec, a „Půlnoční myš“ (1986) s písněmi jako Půlnoční myš, Podél zdi a doleva.

V roce 1987 se Plastici rozhádali a rozpadli se. Hlavsa v té době skladatelsky spolupracoval s kapelou Garáž a o rok později založil skupinu Půlnoc, v níž působili i ex-Plastici Janíček a Kabeš. Kapela se jako první československá dostala na turné po USA, které vzbudilo slušný ohlas. Možnost hraní v Americe se dávala do souvislosti s Hlavsovou údajnou spoluprací s StB, ale badatelé z ÚDVZK a později z ÚSTR nenašli ani jeho podpis pod vázácím aktem, ani žádné udání.

Po roce 1989 se pro Hlavsu otevřel nový svět – s Půlnocí natočil dvě alba Půlnoc a City of Hysteria, jedno doma, druhé v New Yorku (jsou na nich písně jako třeba Je to nebezpečný, Podivná je podivná, Houby – Muchomůrky bílé). Zahrál si s Lou Reedem, který později obnovil svoje Velvet. Založil kapelu Fiction (hit Básníci ticha), měl elektronický projekt Hlavsa & Vozáry.

V pětadevadesátém Mejla prorazil i na filmové plátno – hrál ruského mafiana ve filmu režiséra Filipa Renče Válka barev. V roce 1997 prezident Václav Havel povolal Plastic People znovu do zbraně a oni tak v sestavě Hlavsa-Janiček-Kabeš-Brabenec-Brabec a Joe Karafiát (kytara) učinili. O rok později si Mejla brnkнул s Lou Reedem i v Bílém domě před prezidenty Clintonem a Havlem. V té mže roce Hlavsa z nových skladeb pro Plastiky, které kapelou nebyly přijaty, sestavil své první autorské album Šílenství (písně jako Moc jsem si neužil, Kouzla a čáry nebo Šílenství). V roce 1999 si Hlavsa zahrál v dalším filmu Kanárek režiséra Viktora Tauše, přičemž k filmu napsal i hudbu (s Oskarem Rószou). V dubnu 2000 našli Mejlovi zhoubný nádor na plicích, přesto se pustil s Plastiky do natáčení dalšího řadového alba. Bohužel lékaři objevili další zhoubný názor i na mozk. Milan Hlavsa zemřel v devětačtyřiceti letech na začátku roku 5. ledna 2001. Zůstali po něm manželka Jana, syn Štěpán a dcera Magdalena. A tisíce plastikovských fandů, kteří Mejlu právem považují za nejlepšího skladatele tuzemského undergroundu.

Měla jsem možnost poznat Mejlu nejen jako skvělého hudebního skladatele, ale také jako velmi citlivého člověka (ostatně narozeného ve znamení Ryb) a také jako člověka s velkým smyslem pro humor. Ivan Martin Jirous zařídil Plastikům lesní brigádu v okolí svého rodiště, v Humpolci, když už kapela téměř nemohla koncertovat. O víkendech hrávali Plastici v kulturním domě v obci Skála u Humpolce. Přijížděli tam příznivci z Pelhřimova, Havlíčkova Brodu, Jihlavy, ale i vzdáleného Brna a Prahy. Humpolecká kapela mého pozdějšího manžela hrávala vždy před PPU, a tak jsem byla účastna několika skvělých koncertů. Bývali jsme často společně hosty humpoleckých hospod, zažívali spoustu legrace. Byli jsme mladí, kluky muzika neskutečně bavila a ještě jsme zdaleka nevěděli, co na nás (a hlavně Plastiky) bolševický režim chystá.

Po mnoha letech jsme se v Humpolci účastnili koncertu Plastiků, tenkrát už bohužel bez Mejly Hlavsy. Koncert provázel slovem (dost obtížné pod tíhou pivního opojení) Martin Jirous a po koncertu jsme skončili – jak jinak, v oblíbené hospodě „U černého koně“, společně i s kamarády tehdejší humpolecké kapely a se starostou města, byvalým kytaristou skupiny. Bylo to moc hezké setkání, i když tu divokou energii koncertů ve Skále nám čas uložil do historického archivu. Ale je důležité, že byla !!

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠANTOVÁ

PS.: Autorku by zajímalo, zda ten „kluk z průmyslovky“, který tenkrát Plastiky do Písku pozval, ještě žije. Pokud by článek přečetl, může se ozvat do redakce Píseckého světa.

Úhoř zvaný Pepík – příběh téměř detektivní

V září 1976 jsem byl opět tátou pověřen zaplatit v pojišťovně v Praze ve Spálené ulici povinné ručení auta. Na Pepíka jsem ani tentokrát nezapomněl. V tašce jsem měl pro něj v igelitáku připravené proužky hovězího masa. Moje první kroky ve vstupní hale vedly již tradičně k bazénku v secesní kašně. Ten byl ale prázdný. Nedůvěřivě jsem obhlížel prázdnou nádrž s gumovou. Že by vylezl?

Zašel jsem do vrátnice, ale tam jsem svým zjištěním nikoho nepřekvapil. „Jo, milej pane, Pepíka už nemáme měsíc. Prostě chci pnu. Teď se má líp, přijeli si pro něj z Národního muzea a dali ho do líhu.“ „To by mne zajímalo, co bylo na takovém úhoři zajímavého, že ho vzali do sbírek Národního muzea? Vždyť měl jen pár centimetrů přes půl metru?“, udivila mne slova vrátného. „Asi to, že byl hodně starý. Já jsem tady už devatenáct let, a když jsem nastoupil, byl Pepík skoro stejně velicej, jako když chci pnu,“ vysvětlil stařík.

To by už důvod k jeho uchování byl. V našich vodách se úhoři zdrží tak třináct let. Pak je popadne cestovatelský pud a vydají se řekami do moře a pak k břehům Bahamských a Bermudských ostrovů. Tam se pak hromadně vytřou. Tím se postarají, aby je jejich potomci nahradili, a poté dospělci uhynou. Cesta úhořích larev k ústí řek trvá tři až čtyři roky. V našich vodách žijí zhruba těch třináct let. Takže průměrný věk úhoře v našich řekách by mohl být sedmnact let.

Mám vystudovanou systematiku ryb, tak mne věk zde chovaného úhoře začal zajímat. Snad se v pojišťovně najde někdo, kdo mi to objasní. Svěřil jsem se opět vrátnému a ten mne poslal za panem Nováčkem. „Ten je tu nejdýl. V lednu jde do penze, víme?“ poradil opět vrátný. Poděkoval jsem a vydal se ke schodišti. Ještě jsem zaslechl, jak na mne z kukaně volal: „Dělá na úrazovým pojištění ve druhém patře!“ Pan Nováček byl skutečně pamětníkem. Pracoval v pojišťovně už 39 let. Přesnou odpověď na stáří Pepíka mi ovšem ani on neposkytl. Ale přece jen jsem se dozvěděl něco nového. Když pan Nováček nastoupil, byl Pepík menší. To jsem usoudil podle vzdálenosti dlaní, když mi ukazoval, kolik úhoř měřil. Odhadl jsem to na 35 cm. Víc jsem z pana Nováčka nedostal. I když přece něco. Poradil mi, kdo by mohl vědět víc, totiž archivář profesor Ježek. Pracuje sice v pojišťovně jen 22 let, ale má spoustu záznamů, v těch by se mohlo něco najít.

Dál jsem se už nezdřoval. Ještě jsem zjistil, kde pana profesora najdu, a vyrazil jako ohař po čerstvé stopě. Můj postup však v zápětí zastavily zamčené dveře č. 68. Profesor Ježek už odešel. Uniklo mi totiž, že během mého pátrání skončila zaměstnancům pojišťovny pracovní doba. Tak jsem skončil na chodníku před pojišťovnou. Nejen, že jsem neměl zaplacenou pojistku, ale ani jsem se nedozvěděl, jakého stáří se úhoř Pepík dožil. A protože jsem se nezeptal, kde pan Ježek

bydlí a protože byl pátek odpoledne, byl jsem s pátráním v koncích. Vše se odkládá na pondělí.

Celou sobotu a neděli jsem přemýšlel nad Pepíkovým věkem. Už vím bezpečně, že Pepíkovi bylo nejméně čtyřicet dva let. Nejméně tři roky trvalo úhoři larvě, než po vylihnutí dorazila s pomocí mořských proudů k evropským břehům. To už se proměnila v malého, asi 10 cm dlouhého úhoříka (monté). V pojišťovně vyrostl za třicet devět let z 35 cm na něco málo přes 50 cm.

Zbývá zjistit, jak dlouho mu trvalo narůst z 10 cm na těch 35, které podle zatím posledního pamětníka měl. Na to mi snad odpoví pondělí. Však jsem také hned ráno telefonoval a smluvil si s profesorem Ježkem na odpoledne schůzku. Ko-nečně jsem se dozvěděl skutečně všechno. Úhoře uloveného ve Vltavě v roce 1914 přinesl do pojišťovny zřízenec pan Oulík. To byl dvacetimetrový, takže musel mít nejméně čtyři roky. V pojišťovně žil šedesát dva roky.

To je dohromady 66 let. Když k tomu připočteme ještě larvální stadium, tak by mu mělo být minimálně 69. A to je nesporně rekord. Za to vděčil nejen panu Oulíkovi. Profesor Ježek mi vyprávěl, jak se všichni o Pepíka starali. Nosili mu žížaly, kousky masa a rybí filé. V době obou světových válek, kdy byla o potraviny a tedy i o krmení nouze, prosili zaměstnanci své zákazníky, aby pomohli udržet Pepíka naživu. Povedlo se.

Péče byla tak vzorná, že Pepík uhynul až stáří. To mi sdělili pracovníci Zoologického oddělení Národního muzea. Od Dr. Jiřího Čiháře, mu-

Úhoř z piseckého muzea

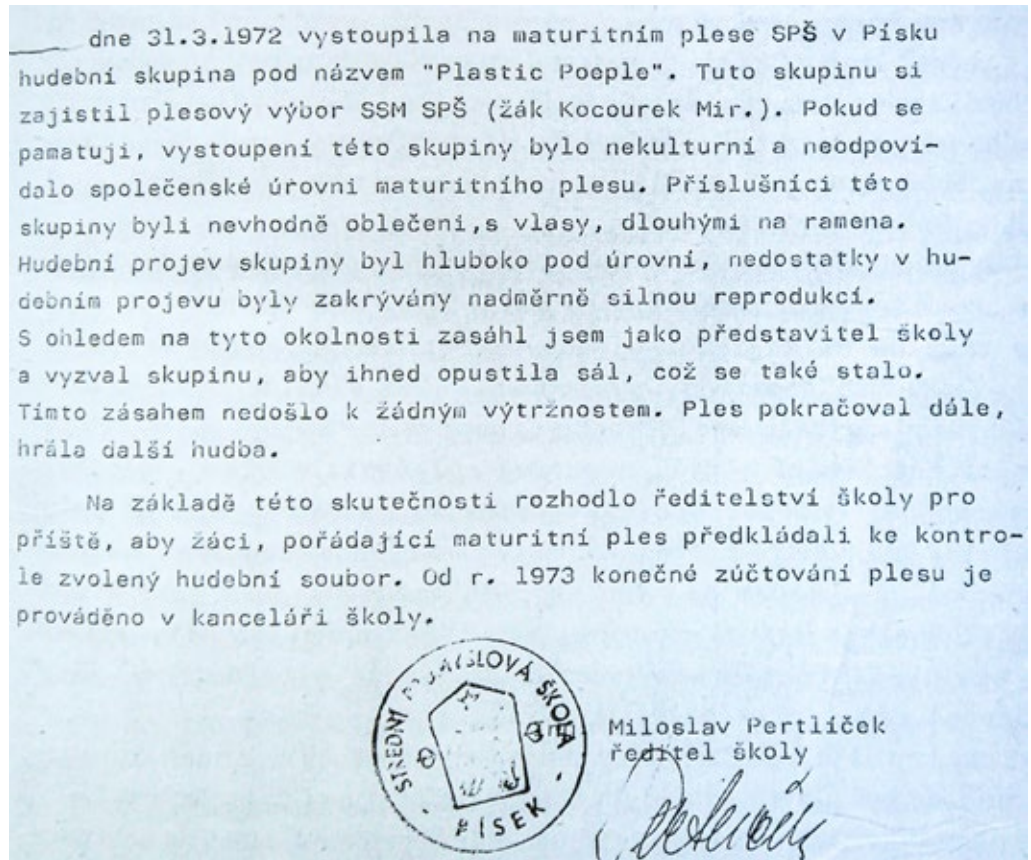
zejního specialisty na ryby, obojživelníky a plazy, jsem se dozvěděl, že uhynulý úhoř měřil přesně 66,5 cm a vážil 580 g.

Aby byl závěr pátrání jasný, bylo třeba ještě zjistit, jestli někde není jiný rekordní údaj o dožití úhořů. Teprve když jsem prolistoval několik hromad odborných knih, tak jsem byl spokojen. Staršího úhoře jsem nikde nenašel. V našich vodách byl chycen nejstarší kus ve věku 17,5 roku. Takže Pepík je, s věkem minimálně 69 let, držitelem nejen československého, ale i světového rekordu. A to jen kvůli tomu, že mu bylo v době pohlavní dospělosti zabráněno odplout ke tření do Sargassova moře. A ještě proto, že se o něj pracovníci pojišťovny obětavě starali.

Na závěr ještě poznámka. Při pátrání v historických pramenech jsem narazil i na zážitek popsaný v pamětech Jana Wericha. Werich vypráví, jak byl jako pětileté dítě v pojišťovně s tatínkem. Ten mu úhoře chtěl ukázat, a tak ho vysypal z úkrytu v trubce. Jenže to muselo být o několik let později. Jan Werich se totiž narodil v roce 1905, takže pět mu bylo v roce 1910 a to ještě čtyři roky úhoř v kašně pojišťovny nebyl. Od roku 1976 až do roku 1993 zůstala kašna prázdná. V roce 1993 se Česká pojišťovna vrátila k tradici a pořídila úhoře Pepíka II. Ten ale nežil tak dlouho, protože v roce 2019 obýval kašnu už třetí Pepík v pořadí. Doufám, že je tam stále.

Text a foto KAREL PECL

**spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov.**

Malá úvaha nad vysvědčením a známkami

Vysvědčení. Pokud jej už nedržíte v ruce, dostanete jej. Dnes či zítra či nejpozději, až se po distanční výuce děti vrátí do škol. Vlastně ne, nedostanete opravdové vysvědčení. Jen výpis z něj. Obsahuje sice všechno, co správné vysvědčení, jen není na krásném vodotiskovém papíře a taky jsou tam informace jen za první pololetí. Důvod? Mnohé děti by vrátily vysvědčení již zmačkané. - Starší ročníky si vzpomenu, jak jsme vysvědčení nesli jako svátost, museli jsme mít na něj desky byli jsme schopni je donést pak zpět v takovém stavu, aby se na něj dalo dopsat pololetí druhé. Vysvědčení se dříve netisklo, ale vyplňovalo ručně. Krásně napsané vysvědčení bylo vizitkou učitele a také důkazem, že on umí skvěle to, co žáky učí. A taková velká krásná jednička pro prvňáčka - to bylo něco!

Nyní je všechno jinak. Děti dnešní donést vysvědčení zpět v použitelném stavu schopné často nejsou, byť existují folie a desky mnoha provedení. Zvláštní...

K čemu vlastně známky slouží? K tomu, aby rodiče věděli, jestli jejich Franta je matematickejší než sousedovic Tonda? Tak jednoduché to určitě není. Ale často takto jednoduše rodiče reagují.

Pár mrňavých čísel – co všechno se za nimi skrývá? Vzpomeňte si: Kolik příběhů, práce, slz, emocí, včetně strachu, vzteku, zoufalství, pocitu radosti, uspokojení i pocitu nespravedlnosti, taky laxnosti a pocitu rezignace, jsme zažili osobně či vyzorovali v okolí v době, kdy nás hodnotili známkami?

Před několika dny si učitelé lámali hlavu, jak ohodnotit žáky za dobu, kdy se pět měsíců řádné výuky smršlo na několik týdnů, ve zbytku probíhala výuka distančně - se všemi problémy, které to nese. Děti neměly stejné šance jak se výuky zúčastnit. Byla neúčast na výuce vynucená okolnostmi nebo šlo o pouhou lenost? Někdy veliké dilema pro posouzení. Učitelé se snaží být spravedliví, být objektivní Lze být objektivní, když subjekt hodnotí subjekt? Lze být spravedlivý, když už jen rodinná situace v tomto způsobu výuky hraje zásadní roli? Lze být spravedlivý, když učitel sám třeba ještě nedokázal dobře látku předat a vysvětlit formou on-line? Ale to je specifikum jen této doby. Obecně: Co když v rodině právě probíhá třeba rozvod, co když je někdo z rodičů vážně nemocný, co když se v rodině právě někdo narodil a rodiče nestíhají pečovat o každodenní přípravu dítěte, co když.....??? Příliš mnoho vlivů. A to vše se ve známce může - a zpravidla k tomu také dochází - odrazit. A kolik je těch méně dobrých a méně moudrých učitelů, kteří nevidí žáka, ale jen své učivo a kritéria, která si stanovil? Výsledkem je jen jedna mrňavá číslice. Symbol. Více či méně odpovídající tomu, jak se žák přiblížil k požadovaným znalostem a dovednostem pro daný ročník a předmět. Je-li všechno v pořádku, máloco nahradí jedničku. Rodiče jsou šťastní, dítě má pocit úspěchu, babička podstrčí

nějaký ten penízek do kasičky. Je to tak v pořádku? V případě bezproblémové rodiny to nikdo neřeší, tedy asi je. Proč něco měnit? "Náš Tonda dostal zase samé jedničky, paní Vopršálková!" - Malý jedničkář ví, že je chytrý a dokonalý a že tu má na slunci již vybojované místo. Jenže ten, kdo v první třídě dostane dvojku, je na tom jinak. Ať mu vysvětlujeme cokoli, často se prostě cítí být outsiderem. Někdy navždy. Není jedničkář, je na něm asi něco zlého, když mu ta hodná paní učitelka dává tak "strašlivou známku" - dvojku! Dobře tak, že se už na vysvědčení pro ty nejmenší nepíše jen jedna jediná známka. Ony se ty dvojky případně mezi výbornou hudebkou, tělocvikem a výtvarkou tak trochu ztratí.

Bezproblémových rodin ubývá. Ty problémové tvoří značnou část populace. K tomu připočítejme celospolečensky podceněnou důslednou výchovu, množící se handicapy dětí (vývojové poruchy, astmata, cukrovky, těžší logopedické a zrakové vady ...). Jak děti hodnotit tak, aby nebyly traumatizované, aby se rády učily, aby si nemyslely, že když jim nejde třeba matematika, že jsou méně hodnotné? Jak hodnotit naopak mladého lenivce a drzouna, kterého někdo zapomněl vychovat?

Dokážou učitelé vždy okomentovat známku tak, aby byla povzbuzením pro žáky k další práci? Věřím, že je to pro mnohé cílem. Dokážou rodiče vzít horší známku ne jako verdikt, po kterém následují pro dítě zákazy a tresty, ale spíš jako výzvu k pomoci svým dětem? Věřím, že mnozí ano. Dokážou se smířit s tím, že trojka či čtyřka je pro jejich děti vrcholem toho, co vzhledem ke svým schopnostem mohou, a nezlobit se na ně? Dokážou je povzbudit a odměnit za snahu a jejich sebevědomí podpořit? Nebo v jiném případě dokážou rodiče zásahnout svou neochvějnou důsledností, když vidí, že mají doma lenivce? Chci tomu věřit.

Taky znám případy, kdy známky rodiče vlastně vůbec nezajímají a razí postoj, že za všechno může škola a špatný učitel a ... kdekdo jiný, než jejich nevychované dítě, kterému jako kompenzací za špatnou známku je třeba koupit nový mobil, například.

Kladu si otázku, proč se hodnotí ve škole jen znalosti a nezajímají nás hodnoty lidské, v životě mnohem důležitější? (A lze to vůbec hodnotit?) Vidím v duchu ty zástupy těch, kteří zneužili svého vysokého vzdělání a vědomostí. A vidím ty zástupy úžasných lidí, kteří dělají práci, ke které vzdělání nepotřebují, a vykonávají ji tak poctivě a skvěle, že jsou požehnáním pro organizace a firmy.

Všechno je relativní. Známký velice. A to jsem zmínila ve své úvaze jen pár aspektů. Zdá se mi, že zavedené hodnocení výkonu žáka pouhým číslem dostalo v covidovém období další ránu. Možná, že začneme přemýšlet více o slovním hodnocení jako o nástroji účinnějším. Možná se jej ve státních školách naučíme hojněji používat a jako rodiče mu lépe porozumět.

Možná nás to zavede ke změně přístupu k hodnocení. Možná s tím bude souviset i přehodnocení obsahu učiva. Možná se to dotkne i našeho žebříčku hodnot Život se neustále mění a někdy rychleji, než to někteří z nás dokážou udýchat. V tom složitém měnícím se světě však některé věci vyvstávají jako hodnoty neměnné. Určitě nebude nutné mít z každého dítěte doktora, právníka, ekonoma či jaderného fyzika. Úplně bude stačit, když z něj vyroste člověk, který nám jednou neprodá střechu nad hlavou proto, že potřebuje nové auto, a také pomůže, budeme-li staří či nemocní. O tom se ale rozhoduje už teď. Jak se k dítěti postavíme, když je ještě malé a zranitelné a nedaří se mu. Jak se postavíme k jeho do nebes vzrůstajícímu egu, když se mu zatím daří bez problémů. ... Jak jej naučíme překonávat překážky, jak v něm vypěstujeme vůli a pili pracovat, i když počítačová hra je v tu chvíli zajímavější... Není to snadné. Ale pokud vytrváme my v laskavé a důsledné výchově, naučíme to i je. - Hezké pololetní prázdniny!

LENKA JELÍNKOVÁ

Hejtman Martin Kuba k očkování: Nevyužitá šance

Jihočeský hejtman Martin Kuba rád komunikuje na sociálních sítích. Jeden z jeho aktuálních tweetů přinášíme i pro ty, kteří internet nevyužívají: „Čau Evropo. Nechci vám do toho mluvit, ale jestli byla někdy příležitost zavřít pusy euroskeptikům a potvrdit, že EU je nejsilnějším politickým a ekonomickým hráčem, a že se „vyplatí“ být Evropanem, tak to bylo zajištění

vakcín pro členské státy. Bohužel musím říct, že to úplně nevyšlo. To, že Evropa objednala vakcíny ve shodě, je dobře. Co už tedy nechápu, je, že se vakcíny objednaly pozdě a ve smlouvě zjevně nikdo žádnými sankcemi nepohlídal přesné termíny a množství dodání. Jinak si totiž nedokážu vysvětlit, proč teď musíme čekat na další vakcíny, které v ČR měly už být. Prý dorazí později a hlavně jich bude mnohem méně. Navíc se to každý týden mění a nedá se na nic spolehnout. Tohle už je v téhle fázi, kdy potřebujeme podávat i druhé dávky, vážně problém. Mrzí mě, že to píšu, ale když stokrát za den řešíte dotazy lidí, kteří tráví hodiny u počítačů, aby našli termín pro svoje babičky a dědečky, a vy ani nevíte, kolik vakcín a kdy budete mít, tak je to fakt na nic. Za mě je to tedy nevyužitá šance a je to škoda.“

Jako cestující I. třídy

Všichni známe jméno lodi spojené s nejznámější námořní katastrofou v dějinách. Čtrnáctého dubna 1912 se ve 23:40 hod. střetne Titanic s ledovcem. Během těch necelých třech hodin do potopení tehdy největší lodě světa se uplatňují jasná pravidla:

ženy a děti, eventuálně námořníci a ti, kteří jsou schopni pádlovat. Realitu známe. Do kontrastu bývají dávaní John Jacob Astor a John Bruce Ismay. První byl nejbohatší pasažér, údajně nejbohatší muž světa, který doprovodil do záchranného člunu svou těhotnou manželku a vrátil se mezi ostatní, na které čekala dost drastická smrt. Tím druhým byl prezident plavební společnosti White Star Line, která Titanic postavila. Joseph Bruce Ismay se do člunu dostal. Přesné okolnosti jeho nastoupení do záchranného člunu neznáme ani dnes, pomínu-li

zkreslující filmové vyobrazení, každopádně Ismay se prý do konce života potýkal s depresemi. Bylo mu předhazováno, že jako bohatý a člen prioritní skupiny společnosti zabral místo jakékoliv ženě s dítětem na klíně, která na něj měla nárok.

Jak podobné s naší očkovací strategií. Do I. očkovací vlny jsou zařazeni zdravotníci pečující o lidi sužované covidem-19, zaměstnanci domovů pro seniory, konkrétní zaměstnanci ministerstva vnitra, senioři ve věku 80 a výše. Do této skupiny se nedostali dokonce ani všichni ostatní zdravotníci, Policie ČR, Hasičský záchranný sbor či další osoby důležité pro chod státu. A máme tu první excesy. Za své přednostní očkování skončil ředitel Státního zdravotního ústavu, který by se jinak do „prvního záchranného člunu“ nevešel – a pod tlakem rezignoval. Dovidáme se, že se přednostně nechal očkovat i ředitel Všeobecné zdravotní pojišťovny nebo mediálně známý kuchař. Bylo mi

Řešení existuje: Zákon o ochraně veřejného zdraví

Ten paradox nemůže být křiklavější. Na jedné straně země v neustále obnovovaném lockdownu, s drakonickými opatřeními a zákazy směřujícími do podnikání, svoboda a běžného života, jaká obyvatelstvo mnohdy nezažívalo ani za světových válek. Vše odůvodňování velkým rizikem a pro zdravotní systém zcela nezvladatelného šíření vysoce infekčního onemocnění covid-19. Na druhé straně otestovaná vakcína, která dává naději tuto pandemii zastavit a vrátit nás do normálu. Nikoho zatím nenapadlo, že by mohlo být očkování povinné? Když ne pro všechny, tak pro skupinu rizikových a ohrožených. Například lékaři, zdravotní personál, zaměstnanci v domovech seniorů a sanatoriích, policie, hasiči a armáda jsou službou obyvatelstva, a proto si myslím, že o dobrovolnosti u nich nelze hovořit. Společnost, která je nelogicky schopná z donucení přijmout lockdown – a zároveň dává blahosklonně ke zvážení, zda proti té zkázce nemají za sebe něco udělat. Buď je covid-19 opravdu vážná a dramaticky nakažlivá choroba, a pak nutně musí být dostupná vakcinace (alespoň pro někoho) povinná, nebo je očkování jen věcí svobodné volby jedince směrem ke svému okolí, potom je třeba zítra otevřít obchody, služby a celou ekonomiku. Protože potom nejde o zdravotní ohrožení srovnatelné s jinými chorobami, u nichž je dnes očkování povinné ze zákona.

Prosté nahlédnutí do právního řádu prozradí, že zákon o ochraně veřejného zdraví stanoví povinnost se očkovat. Jmenuje se vyhláška o očkování proti infekčním nemocem. Takto jsme se zbavili záskrtu, tetanu, dávivého kašle, dětské obrny atd., a byli jsme možná první země na světě, kde byly tyto choroby vymýceny. Očkovací vyhláška už dnes stanovuje

i selektivní očkování pro vybrané skupiny obyvatel. Tak jsou senioři očkováni proti pneumokokům či lékaři na odděleních u drogově závislých proti hepatitidě B, nebo pracovníci vybraných laboratoří proti vzteklině. Také je často povinné očkování proti chorbám při cestě do exotických zemí. To není otázka volby, ale nutnosti. To, které očkování bude povinné, stanoví svým rozhodnutím ministr zdravotnictví. A on sám by prostě covid-19 mohl pro vybrané skupiny obyvatel připsat na tento seznam. Tečka.

Pokud někdo argumentuje, že všechna očkování by měla být dobrovolná, byl by to odvážný závěr. Je na pováženou, že ve zdravotnictví se nyní lékaři a další personál rozhodují, zda se očkovat, nebo ne. Ctl jsem nápad, že by lidé měli být motivováni třeba peněžní částkou. Je to totéž, jako platit rodičům, že posílají děti do školy, nebo daňovým poplatníkům, že zaplatili daň a odvedli zdravotní a sociální pojištění.

Je jasné, že očkování je účinnější, je-li dobrovolné, nikoli nařízením. U nás je to ale otázka důvěry ve státní aparát, obecně ve vládu. Tím spíš, pokud bude stát řízen organizačně neschopným premiérem, jakého naše země má. Podpora očkování nemůže být jiná než ona elita. Buď nepřesvědčivá jako u Andreje Babiše, nebo až nedůvěryhodná jako u Miloše Zemana. Oba v první chvíli reagovali jako ustrašené báby. Babišovi došlo, že je to veřejně neúnosné, Zeman pak počkal, až bylo na očkování dost obyvatel a jemu covid nebude hrozit. Jako vrchní velitel ozbrojených sil dal najevo, že se píchnutí bojí, protože je to bolestivé. Posléze přece jen se nechal ve skrytu naočkovat, bez přítomnosti televizních kamer. V jednom ze svých minulých

řečeno, že zrovna on by měl mít na toto právo, jelikož na jaře zadarmo vařil pro lékaře a zrovna jemu bych to neměl mít za zlé. Ano, nesmírně si vážím kohokoliv, kdo v dobách nejtěžších významně pomohl, a to se bezesporu týká i známého kuchaře. Bohužel z etického hlediska to neobstojí. O tom to totiž celé je. Můžeme s pořadníkem vlády nesouhlasit. Ale když už ten poradník sestaven byl, jsme si v něm všichni bez ohledu na společenské postavení či výši majetku rovni. Máme se chovat, jak se od nás očekává. Ještě více se to očekává od těch, kteří si u společnosti vybudovali nějaký respekt – jako v případě gastronomického mága. Ať už je to volné místo v záchranném člunu nebo vakcína, která mimo pořadník „zbyla“ – nikdo nechtějme žít s tím pocitem. Že jsme předběhli a vakcínu nedostal kdokoli na našem místě, kdo měl na ni díky poradníkovi nárok. Kdokoli, kdo díky tomu, že se k němu první dávka nedostala včas, může svůj boj s covidem prohrát.

PAVEL SEKYRKA
ředitel Obchodní akademie a Jazykové školy Písek

článků jsem napsal: „Muže jdoucí do války nemůžeš ovládat. Muže jdoucí do války můžeš vést. Vést neznamená kopat je do zadku, aby šli před tebou, ale přesvědčit je, aby šli za tebou.“ S výše popsaným „příkladem“ našeho vedení se nedá všem obětováním podnikům a v nich pracujícím lidem smysluplně odůvodnit a vysvětlit jejich strádání a umírání! Kvůli epidemii chřipky, u níž je očkování dobrovolné, přece nikdo lockdown nevyhlašuje.

Původně jsem se proti covid-19 očkovat nechtěl nechat. Teď jsem ale změnil názor. Ne proto, že bych se té namoci bál a restriktivní opatření neuznávám od samého začátku, ale proto, že se chci ve zdraví a bez karantény dožít 8. a 9. října, abych svým hla-sem ve volbách do poslanecké sněmovny pomohl změnit vládnoucí garnituru pod vedením Andreje Babiše. Všichni, kdo smýšlíte stejně jako já, jděte se prosím nechat očkovat, protože s covidem nebo v karanténě nás k volbám nepustí. A ještě mám pro očkování jeden vážný důvod. Zabránit Janu Blatnému a celé koalici ANO, ČSSD a KSČM, aby stále mohli vyhlašovat nouzový stav, aby zavírali divadla, kina, sportovní prostory, restaurace, kavárny, obchody, hlavně školy – a abychom zase mohli svobodně cestovat a stýkat se s přáteli. Prostě žít svobodný život a pomáhat všem, kteří byli restriktivními opatřeními dovedeni až na dno životní úrovně.

ZDENĚK BENEŠ

Vítáme a loučíme se v lednu Narodili se:

11. 1. **Simoně Vršecké**, Reksyně, syn **Kamil Vršecký**
 11. 1. **Jitce Michalíkové**, Líboč, Strakonice,
 dcera **Rozálie Jiříkové**
 12. 1. **Lucii Dvořákové**, Hrejkovice,
 syn **Josef Dvořák**
 12. 1. **Martině Voldřichové**, Hosty,
 syn **Matyáš Blecha**
 12. 1. **Lence Šandové**, Zhoř, dcera **Tereza Šandová**
 13. 1. Bc. **Vendule Hroncové**, Sepekov,
 syn **Jindřich Hronec**
 13. 1. MDDr. **Jolantě Kopecké**, Písek,
 dcera **Karolína Kopecká**
 13. 1. **Adéle Grundzové**, Tábor,
 syn **Matyáš Grundza**
 13. 1. **Blance Koželuhové**, Písek,
 syn **Štěpán Koželuh**
 13. 1. **Anně Pichové**, Milevsko,
 dcera **Valentýna Pichová**
 14. 1. **Kláře Svatošové**, Chrástany, Č.B.,
 syn **Maxim Svatoš**

15. 1. **Kristýně Marešové**, Oldřichov,
 syn **František Mareš**
 16. 1. Mgr. **Zuzaně Hrdé**, Písek, syn **Tobiáš Hrdý**
 16. 1. **Andree Vilímkové**, Písek, syn **Dominik Vach**
 18. 1. **Lucii Klarnerové**, Protivín,
 dcera **Štěpánka Polánská**
 18. 1. MUDr. **Kateřině Berkové**, Písek,
 syn **Lukáš Berka**
 18. 1. **Nikole Kubišové**, Týn n.Vlt., syn **Matěj Kubiš**
 20. 1. Mgr. **Veronice Pihlíkové**, Bavorov,
 syn **Pavel Pihlík**
 21. 1. **Michaele Levé**, Osek, syn **Arthur Papp**
 21. 1. **Elíšce Římanové**, Debrník, Soběslav,
 dcera **Viktorie Římanová**
 21. 1. **Ivetě Machové**, Písek, syn **Václav Melišík**
 22. 1. **Kláře Hamanaka**, Kluky,
 dcera **Stella Hamanaka**
 22. 1. **Šárce Jandové**, Milevsko, syn **Matyáš Janda**
 22. 1. **Pavle Macurové**, Volary,
 dcera **Viktorie Veselá**
 22. 1. **Nikole Králové**, Slabčice, syn **Vojtěch Kunt**

Nejsi v tom sám!

Pomoc lidem, kteří se rozhodli pečovat o blízkou osobu v domácím prostředí, nabízí projekt Nejsi v tom sám! Jeho cílem je předat pečující užitečné informace a zkušenosti a provést je nelehkým životním obdobím. Mimo jiné jim nabízí návštěvu pracovníka u nich doma, aby jim mohl pomoci vyřešit jejich konkrétní problémy, se kterými se při péči o blízkého potýkají. Může také zprostředkovat kontakt s odbornými lektory.

Nad rámec individuální podpory se usku- teční i semináře, informovala Michaela Hájková z organizace Portus Prachatice, která projekt realizuje. Informace a kontakt naleznete zde: www.portusprachatice.cz.

Zemřeli:

Pohřební služba Městské služby Písek

11. 1. **Jaroslav Kozibrátka**, Vranov, *nedož.* 87 let
 15. 1. **Igor Sivera**, Písek, 76 let
 13. 1. **Petr Hemala**, Protivín, 59 let
 16. 1. **Marie Šperlová**, Písek, 88 let
 22. 1. **Václav Král**, Písek, 81 let
 22. 1. **Jitka Buchtelová**, Písek, 75 let
 24. 1. **Olga Ehrenbergerová**, Písek, 86 let

Pohřební služba Habich

11. 1. **Václav Jedlička**, Písek, 70 let
 12. 1. **Gustav Dvořák**, Písek, 70 let
 13. 1. **Květoslava Kroutilová**, Písek, 89 let
 13. 1. **Zdenka Hrdinová**, Slavkovice, 86 let
 13. 1. **Věra Fürstová**, Strakonice, 80 let
 13. 1. **Josef Gereg**, Čimelice, 61 let
 14. 1. **Danuška Maříková**, Lety, 83 let

15. 1. **Josef Hess**, Písek, 94 let
 16. 1. **Jiřina Vlková**, Písek, 90 let
 16. 1. **Jiří Havlíček**, Písek, 75 let
 16. 1. **Zdeněk Mourek**, Probulov, 65 let
 16. 1. **Václav Dlouhý**, Nová Vráž, 77 let
 18. 1. **Miloslava Žáková**, Příbram, 87 let
 20. 1. **Milan Košťál**, Záhoví, 65 let
 20. 1. **Josef Holeček**, Písek, 89 let
 21. 1. **Helena Židová**, Mirovice, 82 let
 22. 1. **Miroslav Mára**, Smetanova Lhota, 84 let
 23. 1. **Jan Mottl**, Mirovice, 78 let
 23. 1. **Emil Svoboda**, Paseky, 66 let
 24. 1. **Jiří Pavlík**, Mariánské Lázně, 74 let
 24. 1. **Karel Novák**, Praha, 82 let

Pohřební služba Foitová – Vrba

12. 1. **Marie Drábková**, Mirovice, 90 let
 12. 1. **Vladimír Souček**, Dolní Ostrovec, 75 let
 12. 1. **Dana Olahová**, Písek, 66 let
 13. 1. **Dobromila Bartošová**, Blanička, 97 let
 13. 1. **Jiří Hanzlík**, Milevsko, 93 let

17. 1. **Václav Pospíšil**, Semice, 67 let
 20. 1. **Anna Neradová**, Písek, 70 let
 20. 1. **Marie Vejmelková**, Písek, 92 let
 22. 1. **Pavel Holát**, Písek, 76 let
 23. 1. **Marie Muzikářová**, Písek, 75 let
 24. 1. **Milan Němec**, Písek, 72 let

Upozornění na těžbu v lesích na Hradišti

Lesy města Písku zahájí v těchto dnech těžbu v lesích na Hradišti. Pokáceny budou nejen suché borovice, ale i ostatní dřeviny, které brání zdárnému růstu mladých buků a douglasek z přirozené obnovy. Žádáme občany, aby dbali výstražných tabulí a nevstupovali do nebezpečných prostor okolo lesní techniky. -MÚ-

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.A.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
 MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
 NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
 Pohotovost 604 221 737
 Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
 Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
 E-mail: hřbitovy@ms-pisek.cz
 WWW: www.ms-pisek.cz
 ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
 ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
 KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
 JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH – PÍSEK A OKOLÍ
 od roku 1994
 Budějovická 436 (vedle Jíkasty)
 Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
 www.pohrebnislužbapisek.cz
 e-mail: habich@habichps.cz
 Tel. 382 213 541 – 382 224 477
 Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

POHŘEBNÍ SLUŽBA FOITOVÁ – VRBA
 Písek a okolí
 Harantova 415
 Stálá služba 24 hodin denně,
 též SO, NE a svátky
 Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
 e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

SeniorPoint
 v Divadle Fráni Šrámka
 pomáhá s registrací na očkování
 proti COVID-19

pondělí - pátek
 9.00 - 14.00
 Tel.: 737 046 462

S SEBOU VEZMĚTE OBČANSKÝ PRŮKAZ,
 KARTIČKU POJIŠTĚNCE A MOBILNÍ TELEFON

www.centrumkultury.cz

03 02 17 00 20 21
 BEZ PŘEKladu AJ

KONVERZAČNÍ KLUB
 v angličtině s rodilým mluvčím.
 Rozmluvte se s rodilým mluvčím a naučte se poho- tově reagovat a vyjadřovat své myšlenky.
 Registrace: jestrabova@knih-pi.cz

ONLINE

středa 3. 2. 2021 17.00 ONLINE

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alžbětovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

			5			8		6
5		3			1		9	
		8	3	9				7
6					2			5
	4		1				2	
8	2				9		4	
	5	9		7			6	
	8		9			5		
				5	8	9		4

7					9	6		
			4					5
	5	8			6			
	6		5	9				8
	3			1		2		
	8	2						1
5		1	9	4				
8					5		9	
							1	7

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

NA ALŠOVĚ NÁMĚSTÍ stojí jedna z nejhezčích pískeckých budov. Dům dnešní polikliniky si nechala jako své honosné sídlo postavit v letech 1889-1890 místní Občanská záložna. Předtím zde ale stával /tajenka/. Správné řešení zasílejte do čtvrtka 4. února mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, nezapomeňte uvést jméno, adresu a telefon! Vylosování výherci získají knihu z Nakladatelství Albatros. Tajenka z čísla 1/2021: českého starostu, úřadovat česky. Vylosování výherci: **Petr Sádlo**, Písek (publikace *WAFFEN SS – Hitlerova armáda ve válce*) a **Kristýna Šebková**, Písek (knihy *Se šarmem Pařížanky*).

POMŮČKA: CADRAN, EKL, KNIES, REVON, YVA	ANGL. SPOJKA	REVIZE (ZKRATKA)		ZN. CHLORU	NĚM. PŘED- LOŽKA (Z)	MÍT STÁLE NA ZŘETELI	SHAKE- SPEARŮV HRDINA	SLOVEN. PŘÍROV- NÁNÍ	PÍSMENO RECKÉ ABECEDY		DÍLO	PRUDKÝ POKLES		SUCHÁ TRÁVA	ODPAD PŘI LISOVÁNÍ	MOJI
PLOŠNÁ MÍRA			FRAN- COUZSKÝ CIFERNÍK VEDRO							SVĚTOVÝ POHÁR			SLUCHOVĚ POSTIŽENÁ MLÁDEŽ (ZKRATKA) BALÍK (ZAST.)			
MĚLKÝ										CHMÝŘÍ HLEDAČ ZLATA						
ŘÍMSKY 506				NÁŠ BÁJNÝ KNÍŽE MORAVSKÝ ARCHEOLOG (1860-1937)					FRAN- COUZSKÝ FOTBA- LISTA ZNAČNĚ							PROVO- LÁVÁNÍ SLÁVY
	POKRM Z RÝŽE	CESTOVNÍ KANCELÁŘ (ZKR.) JÍT		ZN. TELLURU CHEM. LÁTKA BÍLKOVINNÉ POVAHY				BONBON NÁSTRJ NA ODEMY- KÁNÍ DVEŘÍ				KRUH MÍSTO, KDE SE ŘEKA VLÉVÁ DO JINÉ ŘEKY				
SPZ RYCHNOVA NAD KNEŽNOU			ZÁPOR ZNAČKA MILJOULE			ČÁSTI DOMU BYDLIŠTĚ					OBYDLÍ VČEL ZN. OSMIA			ŘÍMSKY 4 OSOBNÍ ZÁJMENO		
PATŘÍČÍ IRMĚ							BAHENNÍ ROSTLINA OPAKO- VANÝ ZÁPOR						SYMETRÁLA ÍRSKÁ OSVOBOZE- NECKÁ ARMÁDA			
Začátek tajenky																
O CO			ROMADUR POHYBOVÉ RYTMICKÉ CVIČENÍ								SLOVEN. IR AVŠAK (KNIŽNĚ)			PŘED- LOŽKA VŠECHNO		
ČAJOVÁ RŮŽE				ANGL. MUŽI PYŠNÝ PTÁK				ŠKŮDCE - MOTÝLEK OSOBA USKUTEČNŮ- JICÍ DOPRAVU				ZKR. ATLETIC- KÉHO KLUBU FRANCOUZ- SKÁ ŘEKA			DĚDIČNÝ ZÁKLAD ZNAKU	ČERNÝ
SVAZEK ROŠTI					USEDNUTÍ POHÁD- KOVÁ BYTOST			LATINSKÁ PŘED- LOŽKA ŘEMESL- NICKÝ STŮL					ANGL. HRÁZ RÁMUS			
	ANGLICKY JEDNA	SPLÁTKA KOČKOVITÁ ŠELMA					PRIMÁT BESTIE			BRÍTY ŠAVLÍ NOSIT						
MĚKKÉ KOVY						HOBLINA ZKR. ČERVE- NÉHO KŘÍŽE						NÁŠ BÁSNÍK ANGL. HÁK				
SPOJKA (KNIŽNĚ)				Konec tajenky VÝROBCE MOBILNÍCH TELEFONŮ												
PATŘÍČÍ EVĚ					HOUKAČKY Z TOHO DŮVODU									ZN. ARSENU ANGL. BOBULE		
	CITO- SLOVCE PODIVU	KOPNUTÍ TLAMA				MEGAVOLT MUŽSKÉ JMÉNO (26.10.)			UKAZOVACÍ ZÁJMENO ÚVAHA LITERÁRNÍ			KOMERČNÍ BANKA UTRPENÍ			CITOSL. TUKNUTÍ ZOBÁKEM	DOMÁCKY LENKA
ZKR. AMPÉRHO- DINY			TVŮŘENÍ ZKR. NÁRODNÍ LÉKAŘSKÉ KNIHOVNY							KILOMETR DOMÁCKY OLGA			NÁŠ HEREC INICIÁLY TUČNÉHO			
DOROSTE- NEC						NEJVYŠŠÍ KARTA ZN. VOLTAM- PÉRU					MRTVĚ NÁZEV HLÁSKY R					
ŠESTÝ PÁD								ČÁSTICE ATOMU SE ZÁPORNÝM EL. NÁBOJEM								
INIC. KOMEN- SKÉHO				SMYČKY				ČÁSTI ROKU					PLEVEL			